

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Такситъ за еднократна публикация въ „Държавенъ вестникъ“ съ:

За малки обявления (обезсилване на изгубени, изгорени и др. документи) до 20 думи или частъ отъ толкова — 40 лева за текста и 10 лева за подписа.

За публикации отъ търговски характеръ, включително и за откриване на предпазни конкордати, до 100 думи или частъ отъ толкова — 500 лева; за заглавие, дата и подписъ на съжитъ, за редъ — 20 лева.

За всички останали публикации, включително резолюциитъ на съдилищата за обявяване въ несъстоятелностъ и възстановяване на търг. права на търговски фирми, до 100 думи или частъ отъ толкова — 250 лева; за заглавие, дата и подписъ на гѣхъ, за редъ — 10 лева.

Отдѣлна стр. за табеларни и др. публикации — 2500 лв.

Съответнитъ суми се внасятъ направо въ касата на печатницата или въ мѣстния клонъ на Б. Н. Б., а втората половина отъ вносниа листъ, заедно съ публикацията, ни се изпраща.

Поправкитъ се таксуватъ като малки обявления.

Абонаментътъ се внася въ предплата съ вносниа листъ или въ брой на касата при Държавната печатница и бива годишенъ: 600 лв. за България и 1000 лв. за странство, или полугодишенъ: 350 лв. за България и 550 лв. за странство. Абонирането става за цѣла година или за първото шестмесечие, най-късно до 5 януарий и за второто шестмесечие, най-късно до 5 юлий. На абониралитъ се следъ тѣзи дати, вестникътъ започва да се изпраща отъ деня на получаване вносниа листъ или сумата въ администрацията. Отдѣленъ брой отъ текуща финансова година струва 5 лева, а отъ непосредствено минала — 10 лева.

Рекламации за неполучени отъ абонатитъ броеве се приематъ: за София въ продължение на 3 дни и за провинцията — на 10 дни отъ датата, която носи рекламационниятъ брой.

Всичко що се отнася до вестника се адресира направо до Държавното книгоиздателство при Държ. печатница.

Надвнесени суми и ръкописи не се връщатъ. Ръкописитъ се запазватъ 3 месеци отъ тѣхното публикуване.

Година LXIV

СОФИЯ, вторникъ, 3 февруарий 1942 година

Брой 23

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Министерство на земедѣлието и държавнитъ имоти

УКАЗЪ

№ 130

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЪ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЪ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ третата му редовна сесия, въ 19-то заседание, държано на 11 декемврий 1941 година, гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следния

ЗАКОНЪ

за укрепяване пороищата и залесяването въ България

Гл. I. — Целъ

Чл. 1. Настоящиятъ законъ има за целъ да осигури:

а) цѣлостното изпълнение на мѣроприятията по укрепяване пороищата и залесяването въ пороинитъ области и порѣчия;

б) създаването на горски ивици и комплекси съ защитно значение за околнитъ земи, пѣтища и др., и

в) създаването на паркови гори и горски пояси въ околността на населенитъ мѣста за украса и въ интереса на народното здраве.

Гл. II. — Предметъ

Чл. 2. Предметъ на настоящия законъ сѣ земитъ:

а) въ границитъ на охранителнитъ и строго-охранителнитъ периметри, съгласно чл. чл. 25 и 26 отъ закона за горитъ;

б) върху които е необходимо да бждатъ създадени защитни горски ивици и комплекси, за да се подобрятъ условията за земедѣлското производство или да се защитятъ населени мѣста, съобщителни сръдства, съоръжения и др., и

в) въ близостъ на населенитъ мѣста, чието залесяване е наложително отъ здравно и украсно гледище.

Чл. 3. Създаването на защитни гори и горски пояси става върху държавни, общински и др. обществени земи, а въ краенъ случай и върху частни имоти. Частнитъ имоти се замѣнятъ съ държавни или общински земи и гори или

се отчуждаватъ по реда предвиденъ въ чл. 33 на закона за горитъ.

При извършване комасацията на земитъ въ землището на всѣко населено мѣсто, комисията, предвидена въ чл. 45 на закона за кадастъръ и комасация, попълнена съ представителъ на горската властъ, при нужда има право да опредѣля подходящи земи за създаване на защитни гори, като за тая целъ се отдѣлятъ 5% отъ площта на земитъ, съ които участвува всѣки стопанинъ въ комасацията. Срещу така отдѣлената площъ стопанитъ получаватъ равностоеенъ дѣлъ въ обектитъ, опредѣлени за залесяване, които сѣ длъжни да залесятъ по начинъ и въ срокъ, опредѣленъ отъ горската властъ.

На стопанитъ, които не изпълнятъ това задължение, се отнематъ даденитъ имъ въ залесителнитъ обекти парцели, безъ право на обезщетение. Така отнетитъ парцели се причисляватъ къмъ поземления фондъ, като залесяването се извършва отъ държавата.

Опредѣленитъ земи за защитни гори се обявяватъ за охранителни периметри по реда, предвиденъ въ чл. чл. 20 и 25 отъ закона за горитъ.

Чл. 4. Въ землището на населенитъ мѣста, въ чийто непосредствена близостъ липсватъ гори, общинитъ, респ. сѣлско-стопанскитъ комитети, се задължаватъ, въ срокъ до една година отъ влизането въ сила на настоящия законъ, да опредѣлятъ подходящи мѣста отъ опредѣлената по чл. 9 отъ закона за подобрене и увеличение на работната земя площъ, пустѣещи и малоценни земи, за създаване на паркови гори и горски пояси. Тия гори да иматъ следната най-малка площъ:

За населени мѣста до 10.000 жители — 100 декари и за населени мѣста надъ 10.000 жители — 300 декари.

Земитъ за паркове и гори се обявяватъ за охранителни периметри по реда предвиденъ въ чл. чл. 20 и 25 отъ закона за горитъ.

Гл. III. — Организация и изпълнение на работитъ

Чл. 5. Ръководството и общиятъ надзоръ на работитъ за постигане на целитъ, изброени въ чл. 1 отъ настоящия законъ, принадлежатъ на Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти — Дирекция на горитъ и лова, като за целта се създава нароченъ отдѣлъ за укрепяване пороищата и залесяването съ необходимия брой служби.

Чл. 6. Въ силно пороинитъ области се откриватъ, като вътѣшни подѣления на отдѣла за укрепяване пороищата и залесяването, специални бюра и секции, районитъ на които не сѣ въ зависимостъ отъ административното дѣление на страната.

Чл. 7. Секциитъ за укрепяване пороищата и залесяването извършватъ всички работи въ връзка съ постигане на целитъ, изброени въ чл. 1 на настоящия законъ. Тамъ кждето нѣма такива секции, тия работи се извършватъ отъ съответнитъ лесничества.

Чл. 8. За системното и планово укрепяване на поройните области и поречия в страната, в определен ред, съобразно на нуждата от тяхното заздравяване, от дълъг за укрепяване поройната и залесяването изработва „Обща държавна програма за укрепяване поройната и залесяването на България“.

Чл. 9. Обсъждането и решаването на въпросите, свързани със съставянето и изпълнението на общата държавна програма, за укрепяване поройната и залесяването, с цел да се постигне трайно сътрудничество между Дирекцията на горите и лова и различните служби при Министерството на земеделието и държавните имоти, както и с другите министерства, става от Тостояния горски съвет, с участието на: юрисконсулта, началника на бюджетно-контролния отдел и началникът на отдела за цялостното подобрене на работната земя и на водите при Министерството на земеделието и държавните имоти, началника на отдела поддръжане на ж.-п. линии при Главната дирекция на железниците и пристанищата, началникът на отдела водни строежи, пътища и постройка на нови ж.-п. линии при Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството, началникът на службата обществени бедствия и на административния отдел при Министерството на вътрешните работи и народното здраве.

При обсъждане на въпроси, интересували други ведомства, въ съвета участвуват и техни представители.

Вместо началникът на отдела и служби, в заседанията на съвета могат да участвуват техни представители.

Чл. 10. Техническият съвет дава мнение по следните въпроси:

- целостта и пълнотата на общата държавна програма за укрепяване поройната и залесяването;
- правилно използване на отпуснатите при изпълнението на програмата средства, както и за намирането на ниви;
- издадените наредби и правилници по изпълнението на общата програма;
- размъра на участието на отделните ведомства в разходите по извършване на предвидените в програмата укрепителни работи;
- въпросите свързани с групирането и изселването на колибарските селища от поройните области, и
- създаване на защитни гори.

Чл. 11. Техническият съвет се свиква на заседание по нареждане на Министра на земеделието и държавните имоти.

Решенията на съвета по точки „а“, „б“, „в“ и „г“ на чл. 10 от настоящия закон се изпълняват след одобрението им от Министра на земеделието и държавните имоти, а по точки „д“ и „е“ — от Министерския съвет.

Чл. 12. Въ околийските центрове се учредяват околийски технически комитети по укрепяване поройната и залесяването, въ състав: началникът и а съответната секция по укрепяване поройната и залесяването или местният лесничей, инженерът по водите, околийският инженер, околийският агроном, секционният инженер по поддръжането на ж.-п. линии и околийският управител.

Чл. 13. Околийският технически комитет дава мнение и проценка върху нуждата от:

- укрепването на известни порои в околията, подредени по степенята на тяхната поройност и опасност и определят процентно размъра на вредите, които се причиняват на съоръженията, мъроприятията и стопанствата на различните ведомства и на засегнатите населени места;
- създаване на защитни горски ивици и комплекси и
- от оправяне (коригиране) и очистване на естествено или изкуствено задръстените или стъснени гледа на порите в землището на всяко населено място, и по въпроса, дали това да се извърши от и за сметка на брѣгособствениците, с или без помощта на държавата или съответната община.

Чл. 14. Мненията и препоръките на околийските комитети се протоколират и се представят в Министерството на земеделието и държавните имоти за разглеждане от техническия съвет.

Чл. 15. Околийските комитети се свикват по починът на съответните началници на секции за укрепяване поройната и залесяването или лесничей.

Чл. 16. По починът на кметовете и с съдействието и сътрудничеството на учителите, свещениците, кооперациите, туристическия, лова и др. дружества в населените места се учредяват местни комитети за залесяване и украса.

Задачата на тия комитети е да подпомагат морално и с парични средства и труд създаването на паркови гори и горски пояси около населените места.

Освен това комитетите за залесяване и украса имат задачата да съдействуват изобщо на горската власт при упазване на съществуващите и при създаването на нови гори.

Чл. 17. Органите на горската власт предприемат въ държавните, общинските и други обществени и частни земи, които се включват въ охранителните и строго-охранителните периметри, всички необходими техническо-укрепителни и горско-културни работи преди отчуждаването. Собствениците на тези земи — общини, обществени учреждения и частни лица, стават по право собственици и на създадените от държавата горски култури.

Ако частните лица пожелаят или стопанските условия налагат, имотите им се отчуждават, съгласно закона за горите или закона за отчуждаване на недвижими имоти за държавна и обществена полза.

Общините и обществените учреждения могат, ако пожелаят, да извършат залесяването на принадлежащите им имоти с свои средства, но под ръководството на горската власт.

Чл. 18. Създадените от държавата култури остават собственост на собствениците на имотите и се стопанисват по предвидените въ закона за горите начини и ред.

Чл. 19. Отчуждаването се извършва за сметка на държавата.

Отчуждените имоти се предават въ собственост на собственика на най-близката обществена гора — държава, община или друго обществено учреждение.

Чл. 20. Работните земи, включени въ охранителните и строго-охранителните периметри, могат да се използват за земеделски цели, ако се терасират или засадят (засят) с подходящи трайни култури.

Чл. 21. За да се осигури необходимата свобода на действие при укрепяването и залесяването на поройните области се предприема принудително изселване или прегрупиране на колибарското население.

Изселването се извършва съгласно чл. 140 от закона за горите и специалния закон за вътрешно преселване и заселване.

Чл. 22. Добиването и ваденето от обществени земи на карьерни материали — камъни, чакъл, пясък и др., за нуждите по изпълнение на държавната програма, както и тяхното превозване през тия земи и складирането им въ тях, става без да се заплащат държавни такси, наемно право и обезщетение на собствениците и наемателите. Това безплатно използване продължава докато съществува нуждата от изборените материали.

Чл. 23. Необходимите за укрепителните съоръжения дървени материали се отсичат безплатно от държавните гори. От общинските и други обществени гори материалите се вземат безплатно, ако горите се намират въ землището, въ което се строят съоръженията, и по тарифни цени, ако горите са извън землищата.

Чл. 24. Карьерни, дървени и др. материали за укрепителни съоръжения могат да се добиват и от частни кариери, гори и земи, веднага след уведомяването на собствениците им от горската власт. Взетите материали се заплащат по цени определени от комисия, въ състав: по един представител на горската власт, на данъчното управление и на съответната община. Обжалването на тия оценки и обезщетения става по общия ред въ установения за това срок.

За материалите, които се добиват от брѣговете и откосите на поройте и се употребяват за постройка на укрепителни съоръжения, заздравяващи счипите брѣгове и отрасли, не се плаща обезщетение.

Чл. 25. За отглеждане на необходимите филанки за залесяване се откриват горски разсадници на общински и други обществени места въ предмета на горското стопанство, като заетата за тая цел земя се използва без наем, докато трае нуждата от нея.

Създадените държавни горски разсадници на общински и други обществени земи, се запазват докато съответните държавни горски служби имат нужда от тях.

Чл. 26. За пълното или частично използване на частни земи за работилници, складове, пътища и пр., докато трае нуждата от това, се плаща на собствениците на тия земи обезщетение, по реда на чл. 24 от тия закон.

Чл. 27. Превозът по Българските държавни железници и по държавните водни пътища на всички семена, филанки и материали, необходими за работите по укрепяване поройната и залесяването, се извършва по специални намалени тарифи, а когато се отнася до обекти, интересувани железниците и корабоплаването — безплатно.

Гл. IV. — Срѣдства

Чл. 28. Необходимитѣ срѣдства за извършване на всички работи въ връзка съ поставенитѣ въ чл. 1 на настоящия законъ цели се набиратъ отъ:

а) редовни годишни предвиджания въ бюджета на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти — Дирекция на горитѣ и лова — най-малко 50.000.000 лева и фонда за подобрене и увеличение на работната земя — 50.000.000 лева;

б) вноски, предвидени въ бюджетитѣ на заинтересуванитѣ министерства, дирекции, общини, обществени институти, кооперации и др., за мѣроприятията по общата държавна програма;

в) дългосрочни държавни заеми;

г) отъ временната трудова повинност, отредена за залесяване;

д) суми отъ подарѣци и завещания.

Чл. 29. При отдѣла за укрепяване порошката и залесяването отъ Дирекцията за горитѣ и лова се открива специална смѣтководна служба. На главния смѣтководител се вѣнсятъ сумитѣ отъ вноскитѣ, предвидени въ бюджета на другитѣ министерства, дирекции и др. Сѣщиятъ се грижи за редовното имъ оправдаване.

Чл. 30. За залесяването на земитѣ, съгласно чл. 4 отъ настоящия законъ, съответнитѣ общини се задължаватъ да предвиждатъ ежегодно въ бюджетитѣ си достатъчно суми за залесяването.

Въ случай, че тия суми не се предвиждатъ въ общинскитѣ бюджети, тѣ се вписватъ служебно по искане на съответнитѣ началници на бюро за укрепяване на порошката или районни горски инспектори отъ инстанцията, която утвърждава общинскитѣ бюджети.

Въ случай, че тия суми не се предвиждатъ въ общинскитѣ бюджети, тѣ се вписватъ служебно по искане на съответнитѣ началници на бюро за укрепяване на порошката или районни горски инспектори отъ инстанцията, която утвърждава общинскитѣ бюджети.

Чл. 31. Срѣдствата, които общинитѣ отпускатъ за залесяване, съгласно чл. 30, сѣ отдѣлни отъ ония отпускания по чл. 28, буква „б“, за извършване на техническо-укрепителни строежи, въз основа мненията и препорѣжитѣ на съответнитѣ технически съвети по укрепяване порошката и залесяването.

Гл. V. — Насърдения и награди

Чл. 32. Необходимитѣ фиданки и семена за залесяване и затревяване на всички мѣста, подлежащи на залесяване съгласно чл. 1 на настоящия законъ, се отпускатъ безплатно отъ държавата и общинитѣ, независимо отъ това, чия собственост сѣ земитѣ, и отъ кого се извършва залесяването и затревяването.

Чл. 33. Всички частни лица, кооперации и дружества, кѣто по свой починъ и за своя смѣтка залесяватъ собствени земи, включени въ предмета на горското стопанство, се ползуватъ, освенъ отъ облагитѣ по чл. чл. 136, 137 и 138 отъ закона за горитѣ, и сѣ безлихвенъ заемъ въ размѣръ до 50% отъ общата стойностъ на мѣроприятията по залесяването и укрепяването.

Заемитѣ се отпускатъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка срещу залогъ на земитѣ на собственицитѣ, а лихвитѣ на заемитѣ се изплащатъ съ бюджетни срѣдства на Дирекцията на горитѣ и лова.

Чл. 34. Ако собственицитѣ на земи, включени въ предмета на горското стопанство, се коопериратъ сѣ целъ да ги залесятъ и укрепятъ, и следъ това ги използватъ на задрожки начала, се ползуватъ освенъ отъ облагитѣ по чл. чл. 136, 137 и 138 отъ закона за горитѣ и други специални закони, но още и сѣ безлихвенъ заемъ въ размѣръ на пълно извършване на работитѣ по залесяването и укрепяването, по реда на чл. 33, ал. II, отъ настоящия законъ.

Чл. 35. Частнитѣ лица, дружества, общини и др., които иматъ право на облагитѣ по чл. 139 отъ закона за горитѣ, се ползуватъ и отъ ония на чл. 33 отъ настоящия законъ.

Чл. 36. Собственицитѣ на земи, които сѣ залесяватъ сѣ държавни или обществени срѣдства не се ползуватъ сѣ облагитѣ по чл. чл. 136, 137 и 138 отъ закона за горитѣ и по чл. чл. 33 и 34 на настоящия законъ.

Чл. 37. На частни стопани, които произвеждатъ сѣ свои срѣдства добре отглеждани горски фиданки за залесяване, се отпускатъ безлихвени заеми въ размѣръ 50% отъ стойността на очакваното производство на фиданки отъ засѣтитѣ горски семена.

Заемитѣ се отпускатъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка срещу залогъ на фиданкитѣ или срещу другъ приетъ отъ банката залогъ, а лихвитѣ се изплащатъ сѣ бюджетни срѣдства на Дирекцията за горитѣ и лова.

Чл. 38. На частни стопани, които сѣ устроили на свои срѣдства расадници за производство на горски фиданки, се отпускатъ награди до 1.000 лева на декаръ успѣшно отглеждано семеннище.

Чл. 39. На частни стопани, които върху свои собствени земи и на свои срѣдства желаятъ да се създадатъ защитни горски ивици и комплекси, се отпускатъ безплатно необходимитѣ горски фиданки. Сѣщитѣ се ползуватъ освенъ отъ облагитѣ на чл. чл. 136, 137, 138 отъ закона за горитѣ и сѣ тия по чл. 33 на настоящия законъ. Ако нѣколко стопани се сдружатъ и създаденитѣ гори се стопанисватъ кооперативно, освенъ всички други, получаватъ и облагитѣ по чл. 34 отъ закона.

Защитнитѣ гори се създаватъ подъ ръководството на органитѣ на горската властъ.

Гл. VI. — Наказателни постановления

Чл. 40. Длъжностни лица, отъ което и да е ведомство, които не изпълняватъ задълженитѣ си по настоящия законъ, или поради немарливостъ, бездействие, противозаконни разпорѣдби и отказване съдействие, станатъ причина да се извърши нарушение на сѣщия, ако не подлежатъ на по-тежко наказание по другъ законъ, се наказватъ сѣ глоба отъ 200 до 2.000 лева.

Чл. 41. Който строи укрепителни, корекционни и др. съоръжения въ границитѣ на охранителнитѣ и строго-охранителни периметри, безъ разрешение и безъ дадени строителни линии отъ службата по укрепяване порошката и залесяването, се наказва сѣ глоба отъ 200—2.000 лева, а пострѣнитѣ съоръжения, ако сѣ въ вреда на укрепяването на пороа, се развалятъ по административенъ рѣтъ.

Чл. 42. За причиненитѣ повреди отъ хора и добитѣкъ на укрепителни съоръжения, сгради, огради, пѣтища и знаци въ периметритѣ, нарушителитѣ се наказватъ сѣ глоба отъ 200—5.000 лева, както и да възстановятъ сторѣнитѣ повреди или заплатятъ обезщетение равно на стойността на повредитѣ.

Чл. 43. Работни земи въ границитѣ на охранителнитѣ и строго-охранителни периметри, заети сѣ трайни култури (овощни градини, лозя, ливади и др.), съгласно чл. 21 отъ настоящия законъ, могатъ да се разораватъ и превърнатъ въ другъ видъ култури само следъ писмено разрешение отъ Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти. Нарушителитѣ се наказватъ сѣ глоба отъ 200—2.000 лв.

Чл. 44. Който преотстъпни, похаби, продаде или използва за други цели отпуснатитѣ му безплатно, съгласно чл. 32 отъ настоящия законъ, семена, фиданки и др., се наказва да заплати пазарната имъ стойностъ и глоба въ петорѣн размѣръ на сѣщата.

Чл. 45. Който преминава или прекарва добитѣкъ извънъ опредѣленитѣ пѣтища и проходи презъ охранителнитѣ и строго-охранителнитѣ периметри се наказва сѣ глоба отъ 50—500 лева.

Чл. 46. Който сѣ думи и действия прѣчи за изпълнението на мѣроприятията по настоящия законъ, се наказва сѣ глоба отъ 200—2.000 лева.

Чл. 47. Всички нарушения и повреди, причинени отъ хора и добитѣкъ на културитѣ, съоръженията, сградитѣ, почвата и други въ охранителнитѣ и строго-охранителнитѣ периметри, се прѣследватъ съгласно закона за горитѣ и общия наказателенъ законъ.

Чл. 48. Установяването и прѣследването на нарушенията по настоящия законъ ставатъ по реда, предвиденъ въ закона за горитѣ.

Гл. VII. — Общи разпорѣдби

Чл. 49. Укрепяването, корегирането и даването на корекционни линии отъ службата за укрепяване порошката и засѣляването се отнася само за ония водни течения и части отъ тѣхъ, които не влизатъ въ общата държавна програма за водитѣ.

Чл. 50. Укрепителнитѣ и залесителнитѣ работи, които се извършватъ отъ службата за укрепяване порошката и залесяването за смѣтка на нѣколко заинтересувани ведомства, общини и пр., не се започватъ докато не постѣпятъ опредѣленитѣ имъ, съгласно мнението на техническия съветъ при министерството вноски.

Чл. 51. Ако въ продължение на три години следъ обявяването на земитѣ за охранителни периметри, не се изработятъ съответнитѣ планове за ограничѣното имъ стопанисване и ползуване, заинтересуванитѣ могатъ да поискатъ отмяняването или видоизмѣняването на съответнитѣ постановления.

Чл. 52. Опредѣленитѣ за залесяване работни земи и др. празни мѣста въ държавнитѣ, общински и др. обществени гори, могатъ да се отдаватъ на частни лица, кооперативни

и др. сдружения, за временно селско-стопанско ползуване срещу задължението да залесят тия земи, въ срокъ и по начинъ установени отъ горската властъ.

Чл. 53. За прилагането на настоящия законъ ще се изработи отъ Министерството на земеделието и държавните имоти, специаленъ правилникъ.

Чл. 54. Настоящиятъ законъ отменява всички законоположения, които му противоречатъ.

Настоящиятъ законъ да се облече съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“, и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на земеделието и държавните имоти.

Издаденъ въ София на 30 декемврий 1941 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на земеделието и държавните имоти:
Д. КУШЕВЪ

Първообразниятъ указъ е облеченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 6880 на 24 януарий 1942 г.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: **В. Митаковъ**

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 24330.

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, имамъ честь да помоля, Ваше Величество, чрезъ подписване на тукъ приложения указъ, да утвърдите приетия отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ третата му редовна сесия, въ 19-то заседание, държано на 11 декемврий 1941 година, законъ за укрепяване порошката и залесяването въ България.

Гр. София, 30 декемврий 1941 година.

Министъръ на земеделието и държавните имоти:
Д. Кушевъ

1—(Б 553)—1

Министерство на финанситѣ

УКАЗЪ

№ 6

НИЕ БОРИСЪ III

СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТѢ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, презъ третата му редовна сесия, въ 36-то заседание, държано на 23 януарий 1942 г., гласува и прие,

Ние утвърдихме и утвърждаваме следното

РЕШЕНИЕ

за продължаване сроковетѣ по нѣкои временно-вносни декларации.

„Одобрява се:

1. Да се продължи съ шестъ месеци дадения максималенъ 18-месеченъ срокъ, за изнасяне, като консерватъ и амбалажъ на мѣстни плодове и други стоки, сѣрнистата киселина, цилиндритъ и пергаминовата хартия, внесени временно презъ Столичната митница по декларация № № 22073/26213 отъ 21 августъ 1939 год. и № 23621/25481 отъ 3 августъ 1940 год., подадена отъ „Плодъ“, акц. д-во, София.

2. Да се продължи до 31 декемврий 1942 год., дадения срокъ, за изнасяне, като амбалажъ на мѣстни плодове и други стоки, пергаминовата хартия, внесена временно презъ Бургазката митница по декларация № 5985/9434 отъ 11 августъ 1939 год., подадена отъ „Задруга“, о. о. д-во, на Съюза на популярните банки, София.

3. Да се продължи съ една година дадения максималенъ 18-месеченъ срокъ, за изнасяне, като амбалажъ на мѣстни пулпове, парафина, внесени временно презъ Бургазката митница, по декларация № 1875/2466 отъ 1 май 1940 год., подадена отъ Кредитна кооперация „Орало“, с. Осмаръ, преславско.

4. Да се продължи до 31 декемврий 1942 год. дадения първоначаленъ 12-месеченъ срокъ, за изнасяне, като амбалажъ на плодови пулпове, парафина, внесени временно презъ Русенската митница, по декларация № 959 отъ 19 априлъ 1940 год., подадена отъ Върбанъ Каланджиевъ, акц. д-во, София.

5. Да се продължи до 1 мартъ 1942 год. дадения първоначаленъ 18-месеченъ срокъ, за ликвидирани депозита за ютениитѣ торби, внесени временно презъ Варненската митница по декларация № 933/1306 отъ 15 май 1940 год., подадена отъ Братя Лякови, София, тъй като тия торби сѣ предадени на Главното интенданство.

6. Да се продължи до 1 мартъ 1942 год. дадения първоначаленъ срокъ, за ликвидирани депозита за желѣзния чемберъ, внесени временно презъ Варненската митница по декларация № 2294/2366 отъ 7 юний 1940 год., подадена отъ „Блѣдасъ“, лозаро-винарско събир. д-во, София.

7. Да се продължи съ една година дадения максималенъ срокъ, за изнасяне, като амбалажъ на замразени плодове, опаковачния материалъ, внесени временно презъ Пловдивската митница по декларация № 216/764 отъ 27 февруарий 1941 год. и № 217/762 отъ с. дата, подадени отъ Никола Шавкуловъ, акц. д-во, София.

8. Да се продължи до 1 мартъ 1942 год. дадения максималенъ срокъ, за ликвидирани депозита за парафина, внесени временно презъ Бургазката митница по декларация № 1879/2477 отъ 23 априлъ 1940 год., подадена отъ „Плодъ“, акц. д-во, София.

9. Да се продължи съ една година дадения максималенъ срокъ, за изнасяне, като амбалажъ на плодове и други стоки, пергаминовата хартия, внесена временно презъ Столичната митница, по декларация № 13188/14131 отъ 8 май 1940 година, подадена отъ Централата на кооперативните сдружения за вносъ и износъ, о. о. д-во, София.

Настоящото решение да се облече съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министъръ на финанситѣ.

Издаденъ въ София на 27 януарий 1942 год.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ на финанситѣ: **Д. Божиловъ**

Първообразниятъ указъ е облеченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 6892 на 29 януарий 1942 г.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: **В. Митаковъ**

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 1285

Ваше Величество,

На основание чл. 45 отъ Конституцията, честь имамъ, най-почтително, да моля, Ваше Величество, да благоволиете, чрезъ подписване приложения тукъ указъ, да утвърдите приетото отъ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ третата му редовна сесия, въ 36-то заседание, държано на 23 януарий 1942 год., решение за продължаване сроковетѣ по нѣкои временно-вносни декларации.

Гр. София, 26 януарий 1942 год.

Министъръ на финанситѣ: **Д. Божиловъ**

1—(Б 556)—1

ПОПРАВКА. — Въ обнародването въ „Държавенъ вестникъ“, брой 284 отъ 20 декемврий 1941 год., стр. 15, колона първа, пореденъ № 47 отъ протоколъ № 24 решение на прощатарната комсия, думата „Русенското“ да се чете „Българското“.

МИНИСТЕРСТВО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ

УКАЗЪ

№ 1

НИЕ БОРИСЪ III
СЪ БОЖИЯ МИЛОСТЬ И НАРОДНАТА ВОЛЯ
ЦАРЬ НА БЪЛГАРИТЪ

Обявяваме на всички Наши поданици, че XXV-то обикновено Народно събрание, през третата му редовна сесия, въ 33-то заседание, държано на 17 януарий 1942 година, гласува и прие,
Ние утвърдихме и утвърждаваме следното

РЕШЕНИЕ

за одобрение на подписаната на 8 декемврий 1941 год. Спогодба между Царство България и
Независимата Хърватска държава за културно сътрудничество

СПОГОДБА

между Царство България и Независимата Хърватска държава за културно сътрудничество.

Негово Величество Царът на българитъ

и

Поглавникът на Независимата Хърватска държава, обзети от искрено желание да засилят приятелският връзки, които съществуват между българския и хърватския народъ, увърени въ необходимостта за закъчаване на научнитъ, литературнитъ и художественитъ отношения между Царство България и Независимата Хърватска държава, а като главна цел — разпространението на хърватската култура — наука, литература, изкуство и др — въ България и на българската култура — наука, литература, изкуство и др. — въ Хърватско,

РЕШИХА

да сключатъ нарочна спогодба и опредѣлиха свои пълномощници:

Негово Величество Царът на българитъ:
министъръ-председателя и министъръ на народното просвѣщение д-ръ Богданъ Филовъ,

Поглавникът на Независимата Хърватска държава:
министъра на външнитъ работи д-ръ Младенъ Лорковичъ и министъра на правосъдието, управляващъ Министерството на народното просвѣщение д-ръ Мирко Пукъ, които, следъ взаимна размѣна на пълномощията си, се споразумѣха върху следното:

Членъ 1.

Българското правителство ще открие въ Университета „Св. Климентъ Охридски“ въ София при съответнитъ катедри курсове за изучаване на хърватски езикъ, хърватска литература и хърватска история, като въ института по славянска филология при Университета отдѣлътъ за хърватознание ще се подпомага отъ единъ лекторъ-хърватинъ по хърватски езикъ.

Когато условията биха позволили, би могло да се открие отдѣленъ хърватски наученъ институтъ извънъ Университета, ръководенъ отъ професоръ, доцентъ или лекторъ.

Членъ 2.

Хърватското правителство също ще открие въ Университета въ Загребъ при съответнитъ катедри курсове за изучаване на български езикъ, българска литература и българска история, като въ института по славянска филология при Университета отдѣлътъ за българознание ще се подпомага отъ единъ лекторъ-българинъ по български езикъ.

Когато условията биха позволили, би могло да се открие отдѣленъ български наученъ институтъ извънъ Университета, ръководенъ отъ професоръ, доцентъ или лекторъ.

UGOVOR

između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske o kulturnoj suradnji

POGLAVNIK NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

i

NJEHOVO VELIČANSTVO CAR BUGARA

iskreno želeći pojačati prijateljske veze koje obстоје z medju hrvatskoga i bugarskoga naroda i uvjereni o neophodnoj potrebi izgradjivanja znanstvenih, književnih i umjetničkih odnosa između Nezavisne. Države Hrvatske i Carevine Bugarske, a s glavnim ciljem: da se proširi bugarska kultura, znanost, književnost i umjetnost u Hrvatskoj, kao i hrvatska kultura, znanost, književnost i umjetnost u Bugarskoj

ODLUČIŠE

da sklope poseban ugovor i odrediše svoje opunomoćenike:

POGLAVNIK NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE:

D-r Mladen Lorković, ministar vanjskih poslova

i

D-r Mirko Puk, ministar pravosudja i zamjenik ministra nastave

NJEHOVO VELIČANSTVO CAR BUGARA:

Prof. D-r Bogdan Filov, ministar predsjednik i ministar prosvjete

koji su se poslјje izmjene svojih punomoći složili u ovome:

Član 1.

Hrvatska državna vlada otvorit će na Sveučilištu u Zagrebu uz postojeće katedre tečajeve za izučavanje bugarskog jezika, bugarske književnosti i bugarske poviesti, kao i uz institut za slavensku filologiju na Sveučilištu bugarski odjel, kojemu će biti dodieljen jedan lektor Bugarin za bugarski jezik.

U koliko prilike dopuste, može se otvoriti poseban bugarski naučni institut izvan Sveučilišta, koji će voditi profesor, docent ili lektor.

Član 2.

Bugarska vlada otvorit će na Sveučilištu Sv. Kliment Ohridski u Sofiji uz postojeće katedre tečajeve za izučavanje hrvatskog jezika, hrvatske književnosti i hrvatske poviesti, kao i uz institut slavenske filologije na Sveučilištu hrvatski odjel, kojemu će biti dodieljen jedan lektor Hrvat za hrvatski jezik.

U koliko prilike dopuste, može se otvoriti poseban hrvatski naučni institut izvan Sveučilišta, koji će voditi profesor, docent ili lektor.

Членъ 3.

За лектори ще бъдат назначавани отъ дветъ договарящи страни само добре подготвени лица, и то въ съгласие съ законитъ и наредбитъ въ двата Университета и следъ предварително одобрение отъ съответната страна.

Заплатата на лектора ще изплаща оная държава, която го е назначила, а всички други разходи, свързани съ съществуването на отдѣла при института по славянска филология, ще бъдатъ за сметка на държавата, въ която се намира.

Издръжката на отдѣлния наученъ институтъ ще се поеме отъ държавата, която го открива.

Членъ 4.

Назначаването на лекторъ въ Софийския университетъ ще става отъ Министерството на народното просвѣщение въ София, по предложение на легацията на Независимата Хърватска държава въ София, която изпраща и всички необходими документи по назначаването на препоръчаното за лекторъ лице.

Назначаването на лекторъ въ Загребския университетъ ще става отъ Министерството на народното просвѣщение въ Загребъ, по предложение на Българската Царска легация въ Загребъ, която изпраща и всички необходими документи по назначаването на представеното за лекторъ лице.

По сѣмъ начинъ ще става и назначаването на ръководителя на отдѣлния наученъ институтъ.

Членъ 5.

Дветъ договарящи страни ще проучаватъ, въ духа на съществуващото между тѣхъ старо приятелство, възможноститъ за размѣна на университетски професори и други учени отъ всички специалности, за да се възстанови и заякчи сътрудничеството между българския и хърватския университетъ, изобщо между българската и хърватската наука.

Членъ 6.

Дветъ правителства се задължаватъ да отпускатъ по две стипендии, които да бъдатъ оставени на разположение на Министерството на народното просвѣщение въ Загребъ и въ София. Всѣка стипендия се отпуска по за една учебна година (продължава се само въ извънредни случаи) и се дава на лица, желаещи да се запознаятъ съ бита и културата на другата страна.

Избранитъ стипендианти ще трѣбва достойно да представляватъ университетската младежъ на своята страна.

Членъ 7.

Дветъ страни ще правятъ възможнитъ улеснения на младежи отъ другата страна, желаещи да продължатъ образованието си въ висшитъ имъ учебни заведения.

Освенъ това, договарящитъ страни ще се споразумяватъ да прашатъ опредѣлено число студенти, които ще участвуватъ въ лѣтнитъ ваканционни курсове въ другата държава, ако такива курсове съществуватъ.

Членъ 8.

Дветъ договарящи страни ще се грижатъ, въ кръга на съществуващитъ възможности и срѣдства, съ които разполагатъ, да обогатяватъ съответно хърватскитъ народни и университетски библиотеки съ български книги и българскитъ народни и университетски библиотеки съ хърватски книги.

Членъ 3.

Обадвѣ уговорне стране именуватъ ще за лекторе само стручно спремне особе, и то у согласности са zakonima i naredbama dvaju sveučilišta i nakon predhodnog odobrenja s druge strane.

Plaću lekтора izplaćuje ona država koja ga je imenovala, a svi drugi troškovi koji nastanu u vezi s odjelom uz institut slavenske filologije idu na teret države u kojoj se institut nalazi.

Troškove posebnog naučnog instituta snosi ona država koja ga osniva.

Членъ 4.

Imenovanje lekтора na Zagrebačkom sveučilištu usliedit će od Ministarstva nastave u Zagrebu na prijedlog Bugarskog carskog poslanstva u Zagrebu, koje će također priložiti i sve potrebne izprave za imenovanje predložene osobe.

Imenovanje lekтора na Sofijskom sveučilištu usliedit će od Ministarstva narodne prosvjete u Sofiji na prijedlog poslanstva Nezavisne Države Hrvatske u Sofiji, koje će također priložiti i sve potrebne izprave za imenovanje predložene osobe.

Isti postupak vrijedi i za imenovanje voditelja posebnog naučnog instituta.

Членъ 5.

Obje ugovorne strane proučit će u duhu starog prijateljstva, koje između njih postoji, mogućnosti izmjene sveučilišnih profesora i drugih učenjaka svih struka radi uspostave i pojačanja suradnje između hrvatskog i bugarskog sveučilišta i uobće između hrvatske i bugarske nauke.

Членъ 6.

Odje vlade obvezuju se da će dati po dvie stipendije, koje će se staviti na raspolaganje Ministarstvu nastave u Zagrebu, odnosno Ministarstvu prosvjete u Sofiji. Svaka stipendija daje se za jednu školsku godinu (samo u posebnim slučajevima može biti produžena), a daje se osobama koje žele upoznati život i kulturu druge zemlje.

Izabrani stipendisti moraju dostojno predstavljati sveučilišnu mladež svoje države.

Членъ 7.

Obje strane nastojat će da pruže, koliko je moguće, olakšice mladeži druge države, koja bude htjela produžiti obrazovanje na višim naučnim zavodima.

Osim toga ugovorne strane sporazumjet će se o odašiljanju određenog broja studenata, koji će sudjelovati na ljetnim prazničnim tečajevima druge države u koliko takvi tečajevi budu obstojali.

Членъ 8.

Obadvе ugovaraјуće strane pobrinut će se prema mogućnostima i sredstvima, kojima raspolažu, da obogate međusobno bugarske narodne i sveučilišne knjižnice hrvatskim knjigama i hrvatske narodne i sveučilišne knjižnice bugarskim knjigama.

Тъ ще улесняватъ взаимната размѣна на ръкописи и книги между своите народни и университетски библиотеки и архиви, съгласно съ собствените си закони и наредби.

Двете договарящи държави ще позволяватъ на поданиците на другата държава да се ползватъ отъ библиотеките и архивите имъ при същите условия, които важатъ за поданиците на самата държава.

Членъ 9.

Двете страни съгласни да не позволяватъ, съ огледъ на техните закони и други съответни наредби, въ учебниците и всички публикации печатането на невѣрни изложения, а също и на изрази или снимки, които биха били обидни за другата държава, или които биха представили въ лоша свѣтина нейните институти.

Членъ 10.

Правителствата на двете договарящи държави се задължаватъ да подпомагатъ, въ кръга на съществуващите възможности и условия, пътуванията съ научни и образователни цели отъ едната страна въ другата.

Членъ 11.

Двете договарящи страни ще подпомагатъ, всѣка въ своята страна, въ кръга на дадените възможности и условия, уреждането на научни, художествени и изобщо културни изложби отъ другата страна.

Членъ 12.

Двете договарящи страни ще полагатъ усилия да обогатяватъ съответно музеите си на взаимни начала, било като си размѣнятъ старини, било като си подаряватъ дубликати.

Членъ 13.

Двете договарящи страни ще си размѣнятъ отъ време на време списъкъ на научни и литературни трудове, чийто преводъ на другия езикъ би билъ желателенъ. Тъ ще се погрижатъ да бждатъ обнародвани въ научните имъ повременни издания, отзиви и рецензии за излезли отъ печатъ въ другата страна по-значителни книжовни трудове. Ще се погрижатъ и да се улесни, споредъ съществуващите възможности, размѣната на официални издания, а също тъй и на изданията на Академията на науките, на научните и на културно-просвѣтните институти на съответната страна.

Членъ 14.

Договарящите страни се задължаватъ да улесняватъ, въ кръга на възможното, предприеманите научни, художествени, културни, спортни, гимнастически и други посещения отъ другата страна.

Членъ 15.

Двете договарящи страни ще се стремятъ, въ кръга на възможностите, да даватъ по-често чрезъ радиопредавателните си станции национална музика, сказки, съобщения и други изъ областта на научния, художествения, просвѣтния и културно-обществения животъ на другата страна.

Членъ 16.

Двете договарящи страни се съгласяватъ да си размѣнятъ, съ огледъ на възможностите, научни, художествени, образователни и културни филми.

One će omogućiti uzajamnu izmjenu rukopisa i knjiga izmedju svojih narodnih i sveučilišnih knjižnica i arhiva prema svojim zakonima i uredbama.

Obadvije ugovarajuće države dozvolit će državljanima druge zemlje da se koriste knjižnicama i arhivima pod istim uvjetima, koji vriede za podanike vlastite države.

Član 9.

Obje strane su sporazumne, da ne dozvole, s obzirom na svoje zakone i druge uredbe, da se u školskim i svim drugim publikacijama tiskaju neistinita izlaganja te izrazi i slike koji bi bili uvredljivi za drugu državu, ili koji bi prikazivali njene ustanove u lošem svjetlu.

Član 10.

Vlade država ugovornica obvezuju se, prema mogućnostima i uvjetima, da podpomažu putovanja iz jedne države u drugu sa znanstvenom i obrazovnom svrhom.

Član 11.

Obje ugovarajuće strane pomagat će, svaka u svojoj zemlji, priredjivanje znanstvenih, umjetničkih i obćekulturnih izložbi druge zemlje, a prema danim mogućnostima i uvjetima.

Član 12.

Obje ugovarajuće strane nastojat će da prema načelu uzajamnosti obogaćuju muzeje druge države bilo izmjenom starina, bilo poklanjanjem duplikata.

Član 13.

Obje ugovarajuće strane izmjenjivat će od vremena na vrijeme popis znanstvenih djela, koja bi dobro bilo da se i prevedu na drugi jezik. One će se pobrinuti, da budu objavljeni u njihovim povremenim znanstvenim izdanjima prikazi i ocjene značajnih književnih radova objavljenih u drugoj državi. Isto tako nastojat će da olakšaju, preobstojećim mogućnostima, izmjenu službenih izdanja, kao i izdanja akademije znanosti, znanstvenih i kulturnoprosvjetnih instituta izmedju jedne i druge države.

Član 14.

Ugovorne strane obvezuju se da će olakšati, u koliko bude moguće, priredjivanja znanstvenih, umjetničkih, kulturnih, športskih, gimnastičkih i drugih posjeta izmedju jedne i druge države.

Član 15.

Obje ugovorne strane nastojat će, koliko je moguće, da što češće daju preko svojih postaja nacionalnu glasbu, predavanja, objave i drugo iz područja znanosti, umjetnosti prosvjete i uobće javnog i kulturnog života druge države.

Član 16.

Obje ugovarajuće strane sporazumievaju se, s obzirom na mogućnosti, o izmjeni znanstvenih, umjetničkih, odgojnih i kulturnih filmova.

Членъ 17.

Двете договарящи страни ще настояват да се подпомага, въ кръга на располагаемитъ сръдства, дейността на законно признатитъ дружества и организации, които иматъ за целъ да заякчаватъ българо-хърватскитъ приятелски отношения и културни връзки.

Членъ 18.

Правителствата на двете договарящи страни ще настояват да се обнародватъ въ всѣкидневния печатъ и въ повременнитъ имъ издания по-често статии изъ научния, културния и общественъ животъ на съответния народъ, както и да се устройватъ срещи между представителитъ на печата и между други видни научни и културни дейци въ България и Хърватско.

Членъ 19.

За да бждатъ проучвани въпроситъ и положенията въ тая спогодба и за да се обезпечи тѣхното осществяване, както и да се засили развитието на старитъ връзки между Царство България и Независимата Хърватска държава, учредява се една българо-хърватска смѣсена комисия.

Тази обща комисия се състои отъ по еднакъвъ брой членове отъ двете страни, които членове се назначаватъ отъ съответнитъ Министерства на народното просвѣщение, и ще се свиква на съвмѣстно заседание поне веднажъ въ годината по редъ въ Загребъ и въ София. Председател на общата комисия ще бжде последователно представителъ отъ България, съответно отъ Хърватско.

За насокитъ и целитъ на своята дейность комисията за приложение на тази културна спогодба ще си изработи правилникъ, своевременно утвърденъ отъ договарящитъ страни.

Членъ 20.

Тази спогодба се сключва за време отъ петъ години. Всѣка отъ договарящитъ страни може да я обезсили пещъ месеци преди да изтече опредѣления срокъ. Ако никоя отъ странитъ не пожелае да обезсили спогодбата, тя се продължава сама по себе си съ изтичането на всѣки петъ години.

Спогодбата ще бжде ратифицирана въ най-скоро време въ Загребъ. Нейнитъ постановления влизатъ въ сила тридесетъ дни следъ размѣната на ратификационнитъ документи.

За потвърждение на гореизложеното, пълномощницитъ на двете договарящи държави подписаха тази спогодба и я скрепиха съ своитъ печати.

Съставена въ София, въ два екземпляра, на български и на хърватски езикъ. И двата текста сж еднакво мѣрдавні.

София, 8 декемврий 1941 година.

(п.) Б. Филовъ
(п.) М. Лорковичъ
(п.) М. Пукъ

Настоящото решение да се облѣче съ държавния печатъ, да се обнародва въ „Държавенъ вестникъ“ и да се тури въ действие.

Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нация Министъръ-председателъ и Министъръ на народното просвѣщение.

Издаденъ въ София на 24 януарий 1942 година.

На първообразния съ собствената на Негово Величество рѣчка написано:

„БОРИСЪ III“

Приподписалъ,

Министъръ-Председателъ и Министъръ на народното просвѣщение:

Б. Филовъ

Първообразниятъ указъ е облѣченъ съ държавния печатъ и регистриранъ подъ № 6889 на 27 януарий 1942 г.

Пазителъ на държавния печатъ,

Министъръ на правосъдието: В. Митакъвъ

1—(Б 526)—1

Члан 17.

Obje ugovarajuće strane nastojat će da podpomažu, prema razpoloživim sredstvima, djelatnost zakonski priznatih društava i ustanova, koje imaju svrhu stvaranja što užih hrvatsko-bugarskih prijateljskih odnosa i kulturnih veza.

Члан 18.

Vlade obadviju ugovarajućih strana nastojat će, da se u dnevnom tisku i povremenim izdanjima što češće objavljuju članci iz znanosti, kulture i javnog života drugog naroda, kao i da omoguće osobni dodir između predstavnika tiska i drugih uglednih znanstvenih i kulturnih radnika u Hrvatskoj i Bugarskoj

Члан 19.

Za proučavanje odnosa i pitanja, koja su predmet ovoga ugovora, kao i radi olakšanja provedbe njegovih odredaba, a u cilju produbljivanja starih veza između Nezavisne Države Hrvatske i Carevine Bugarske ustanovljuje se jedno mješovito hrvatsko-bugarsko povjerenstvo.

Ovo zajedničko povjerenstvo sastoji se od jednakog broja članova obadviju država, koje članove imenuje vlastito ministarstvo nastave odnosno prosvjete, a koji će se sazivati izmjenično najmanje jednom godištnje u Sofiji i Zagrebu. Predsjednik ovoga povjerenstva bit će naizmjenice predstavnik Hrvatske odnosno Bugarske.

Za potrebe i svrhe svoga djelovanja izradit će povjerenstvo, kao prilog ovom ugovoru, pravilnik, koji treba što prije da prihvate obje ugovarajuće strane.

Члан 20.

Ovaj se ugovor zaključuje za vrijeme od 5 godina. Svaka ugovorna strana može ga odkazati 6 mjeseci prije izteka određenog roka. Ako ni jedna od ugovornih strana ne želi ugovor odkazati, onda se ovaj ugovor automatski produžuje po izteku svakih 5 godina.

Ugovor će biti ratificiran u najskorije vrijeme u Zagrebu. Njegove odredbe stupaju na snagu 30 dana poslije izmjene ratifikacionih izprava.

Za potvrdu gore utvrđenoga, opunomoćenici dviju ugovornih država poljsali su ovaj ugovor i snabdjeli ga svojim pečatima. Sastavljeno u Sofiji, u dva primjerka, na hrvatskom i bugarskom jeziku. Obadva teksta jednako vriede.

Sofija, dne 8. prosinca 1941 godine.

B. Filov s. r.

M. Lorković s. r.

M. Puk s. r.

На първообразния съ собствената на Негово Величество Царя рѣчка написано:

„Одобрено БОРИСЪ III“

Докладъ до Негово Величество Царя

№ 447

Ваше Величество,

Честъ имамъ да помоля, най-почтително, Ваше Величество, да благоволите и чрезъ подписване на тукъ приложенъ указъ, да утвърдите решението, прието въ XXV-то обикновено Народно събрание, презъ третата му редовна сесия, въ 33-то заседание, държано на 17 януарий 1942 година, съ което се одобрява подписаната на 8 декемврий м. г. въ София Спогодба между Царство България и Независимата хърватска държава за културно сътрудничество.

Гр. София, 24 януарий 1942 година.

Министъръ-Председателъ и Министъръ на народното просвѣщение:

Б. Филовъ

Министерство на вътрешните работи и народното здраве**Постановление на Министерския съветъ**

№ 128

За Министерството на вътрешните работи и нар. здраве
Дирекция на администрацията.

На № 256/14. I. 1942 г.

V-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 януарий 1942 година, протоколъ № 8.

На основание чл. 56 „а“, ал. VI, отъ наредбата-законъ за градскитѣ общини, утвърждава се решението на общинския съветъ на Пазарджишката градска община, взето въ заседанието му отъ 20 ноември 1941 година, протоколъ № 36, относно сключване на заемъ отъ (2.000.000) два милиона лева отъ Пазарджишката популярна банка, при следнитѣ условия:

1. Заемътъ да бѣде изплатенъ въ срокъ 5 години съ 7% годишна лихва.

2. Заемътъ да бѣде употребенъ за доставка на две автомобилни коли, резервни части на сжитѣ и постройка на гаражъ съ работилница.

3. За обезпечение редовното изплащане на заема общината ще възложи приходитѣ отъ автомобилния превозъ и ще учреди ипотека върху автомобилнитѣ коли и сгради.

Гр. София, 21 януарий 1942 година.

Главенъ секретаръ на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ
1—(Б 605)—1

Постановление на Министерския съветъ

№ 246

За Министерството на вътрешните работи и нар. здраве
На № 502/27. I. 1942 г.

XXII-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 29 януарий 1942 година, протоколъ № 12.

Съгласно чл. 5 отъ закона за защита на нацията, разтуря се като международна организация, съюза за подпомагане строителството на Палестина — „Керенъ Айесодъ“ — въ България, съ всичкитѣ му поддѣления въ страната.

Гр. София, 29 януарий 1942 година.

Секретаръ на Министерския съветъ: М. Стефановъ
1—(Б 606)—1

Министерство на търговията, промишлеността и труда**Институтъ за обществено осигуряване****Постановление на Министерския съветъ**

№ 5446-а

За Института за обществено осигуряване

II-ро постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 20 декември 1941 година, протоколъ № 209 бисъ

Одобрява се:

„Извънредниятъ разходенъ бюджетъ на Института за обществено осигуряване, като се разрешава на управата на сжия институтъ да изразходва за постройки и обзавеждане на работнически жилища, съгласно закона за постройка на работнически жилищща отъ сръдствата на Института за обществено осигуряване („Държавенъ вестникъ“ брой 121 отъ 5 юний 1941 година), закона за Института за обществено осигуряване и общитѣ закони въ страната, сумата 200.000.000 (двеста милиона) лева. Сумата да се вземе отъ сръдствата на работническитѣ осигуровки — смѣтка „Инвалидность и старостъ“.

Упражнението на бюджета обхваща времето отъ 1. VIII. 1941 година до окончателното изчерпване на разрешения общъ кредитъ или до окончателното завършване постройката и обзавеждане на работническитѣ жилища, съгласно строителенъ планъ“.

Главенъ секретаръ на Мин. съветъ: Г. К. Серафимовъ
1—(П 28975)—1

ОКРЪЖНИ, ЗАПОВѢДИ, НАРЕДБИ И ДР.**Министерство на вътрешните работи и народното здраве**

Дирекция на администрацията
Отдѣлъ за обществени грижи

ОКРЪЖНО

№ 909.

До г. г. областнитѣ директори, околийскитѣ управители и кметовѣтѣ. — За сведение: до Върховната и областнитѣ смѣтни палати; до финансовата инспекция; до Дирекцията на гражданската мобилизация.

1. Отпечатани сж и вече се разпращатъ на общинитѣ новитѣ бонови книжки, серия IV—1942 г. Тия бонови книжки ще се въведатъ отъ месецъ февруарий 1942 година, като книжкитѣ отъ серии II и III — 1941 безусловно се изваждатъ отъ употреба. Съ други думи, начиная отъ месецъ февруарий тази година, плащането на издръжитѣ ще става изключително съ новитѣ бонови книжки отъ серия IV—1942 год.

2. Попълването на новитѣ бонови книжки (върху чедния листъ и корицата), ще стане като се има предвидъ последното положение на опредѣленитѣ издръжки на семействата, т. е. последнитѣ валидни размѣри на издръжкитѣ, промѣнени или ревизирани по различни поводи (промѣна на таблицата къмъ чл. 20 отъ правилника ИВП, преустановяване на заплати по силата на наредба № 9945 — „Държавенъ вестникъ“, брой 94/941 година, ревизия въ връзка съ окръжно № 14.200/И — 11, отъ 20 октомври 1941 година, увеличения по реда на чл. 24 отъ правилника ИВП и др. т.)

3. Боновитѣ книжки, серия IV—1942 год., иматъ контрастния си пореденъ № отпечатанъ само върху корицата. Сжиятъ номеръ следва да се нанесе отчетливо на рѣжка върху чедния листъ и боноветѣ на всѣка книжка.

4. При предаването на новитѣ бонови книжки, редовно попълнени, на семействата, старитѣ ще се изземватъ; иззетитѣ бонови книжки, заедно съ ония отъ сериитѣ II и III—1941 год., които изобщо не сж употребявани, ще се пазятъ въ общинитѣ до второ нареждане, както това стана съ изтеглената презъ миналата година серия I—1940.

5. Обръща Ви се внимание, че новитѣ бонови книжки, серия IV—1942 год., сж отъ измѣненъ образецъ; въ талона на боноветѣ е прибавенъ текстъ за колко дни е изплатената издръжка (и квартирни пари) — ако се изплаща за частъ отъ месеца, съгласно чл. 13 отъ правилника ИВП, а сжщо така е предвидено да се отбелязва датата на плащането. Всички данни въ талона трѣбва да се попълватъ изчерпателно и точно.

Освенъ това, въ декларацията на гърба на всѣки бонъ (безъ бонъ първи), е внесена съществена добавка, като ще се декларира дали повиканиятъ на обучение не е освободенъ (уволненъ) презъ изтеклия месецъ. Тая добавка се наложи като мѣрка срещу възможна недобросъвестностъ отъ страна на нѣкои семейства, щото да продължаватъ да получаватъ издръжки и следъ уволнението на повикания на обучение. Тѣй като разпоредбата на чл. 16, буква „а“ отъ правилника ИВП дава право на издръжка до края на месеца, презъ който повиканиятъ на временно обучение е уволненъ, достатъчно е да се декларира, че това уволнение не е станало презъ изтеклия месецъ (спрямо месеца, за който предстои да се плаща издръжката), за да се удостовѣри отъ семейството, че повиканиятъ на обучение продължава да служи и презъ следния месецъ, (за който се плаща съ тоя бонъ), т. е. семейството да има право на издръжка за тоя следващъ месецъ.

Понеже невѣрното деклариране на гърба на бона е свързано съ тежка наказателна отговорностъ по чл. 49 отъ закона за гражданската мобилизация и чл. 361 отъ наказателния законъ, да се разгласятъ и разяснятъ на населението съ всички възможни сръдства последицитѣ отъ невѣрната декларация на гърба на бона въобще, като се обръне особено внимание на новата добавка.

Разбира се, единственото мѣродавно установяване на датата на освобождаването (уволнението) отъ временно обучение си остава удостовѣрението, обр. № 2, издадено отъ войсковото подѣление, съгласно заповѣдь № 308, на Министра на войната („Държавенъ вестникъ“, брой 182/1940 година). Въведената добавка, относно уволнението,

въ декларацията на гърба на бона, има значение на мърка срещу укриване (непредставяне) на тия издадени удостоверения от войсковите подълнения.

Гр. София, 2 февруарий 1942 година.

Министъръ: П. Д. Габровски

1—(Б 624)—1

Взаимно-застрахователна и спомогателна каса

ПОПРАВКА. — Въ измѣнението и допълнението на правилника за взаимнозастрахователна и спомогателна каса при Министерството на вътрешните работи и народното здраве, публикувани въ брой 22/1942 година, въ третия редъ на заглавието, първата дума следъ скобата „обнародвано“ да се чете „обнародванъ“; въ § 4, въ предпоследния редъ, думата „пощенска“, да се чете „пощенската“; въ § 5, последната дума „провѣрителниятъ“, да се чете „провѣрителния“; въ § 8, чл. 210, да се чете чл. 120. 1—(П 28758)—1

Министерство на търговията, промишлеността и труда
Дирекция на вътрешната търговия индустрията и занаятите

ЗАПОВѢДЪ

№ 420

Въз основа на чл. 2 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ, съгласно 1-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 май 1940 година, протоколъ № 78 и въ допълнение на заповѣдъ № 256 отъ 12 януарий 1942 година („Д. в.“ бр. 8 отъ 14 януарий 1942 г.), издавамъ следната

ЗАПОВѢДЪ

относно ценитѣ на кожениѣ материали

1. Определенитѣ съ заповѣдъ № 256 отъ 12 януарий 1942 година („Д. в.“ бр. 8 отъ 14 януарий 1942 год.) цени на гънъ, натураленъ юфть, натураленъ блякъ, черенъ блякъ отъ говежди кожи и юфть отъ малачески кожи, произведени отъ мѣстни кожи, да се отнасятъ и за кожениѣ материали, произведени отъ мѣстни говежди и малачески кожи, съгласно ХХІХ-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 7 октомврий 1941 година, протоколъ № 165, както и за всички кожени материали по въложени наряди на Министерството на войната — Главно интендантство, произведени отъ мѣстни кожи, закупени по цени на сурово, съгласно заповѣдъ № 2509 отъ 25 юний 1941 година („Д. в.“ бр. 137 отъ 26 юний 1941 г.).

2. Нарушителитѣ на тази заповѣдъ да се наказватъ съгласно глава VIII отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ и чл. 44 отъ закона за гражданската мобилизация

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила отъ деня на обнародването ѝ въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 26 януарий 1942 година.

1—(Б 580)—1

Министъръ: Д-ръ Сл. Загоровъ

ИЗВѢСТИЕ

№ 98

I.

Промислената подкомисия, излъчена отъ общата комисия, назначена по чл. 5 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ съ заповѣдъ № 1392 отъ 13 юний 1940 год. съ протоколъ № 84 отъ 15 януарий 1942 година, надлежно одобренъ отъ г. министра на 25 януарий 1942 година, е взела следното решение:

Опредѣлятъ се цени на макаронитѣ, фидетата и др. тѣстени произведения, добити отъ брашно № 0, при цена 19.70 лв. килограмъ, както следва:

макарони и фиде въ насипно състояние	— до 24.80 лв.
макарони и фиде въ пакети	— до 26.80 „
макарони и фиде съ яйца въ насипно състояние	— до 38.80 „
макарони и фиде съ яйца въ целофанова обвивка	— до 40.80 „
килограмъ, франко фабриката.	

II.

Промислената подкомисия, излъчена отъ общата комисия, назначена по чл. 5 отъ закона за осигуряване на

снабдяването и регулиране на ценитѣ съ заповѣдъ № 1392 отъ 13 юний 1940 година, съ протоколъ № 85 отъ 20 януарий 1942 година, надлежно одобренъ отъ г. министра на 25 януарий 1942 година, е взела следното решение:

Опредѣлятъ се цени на кожениѣ ржкавици, изработени отъ кожа „Напа“, както следва:

Дамски ржкавици, подплатени (вълна или памукъ) — до 160 лв. чифтъ на дребно, безъ подплата до 140 лв. чифтъ.

Мъжки ржкавици подплатени (вълна или памукъ) — до 190 лв. чифтъ на дребно, безъ подплата до 170 лв. чифтъ.

Дамски и мъжки ржкавици подплатени съ кожухъ да се продаватъ съ 60 лева въ повече отъ тѣзи безъ подплата.

За дамски и мъжки ржкавици по поръчка да се плаща до 25 лева повече.

Задължаватъ се производителитѣ полузанаятчи, които ще изработватъ дамски и мъжки ржкавици по поръчка, да разполагатъ и съ готови ржкавици, изработени отъ кожа „Напа“.

Настоящото известие влиза въ сила отъ деня на обнародването му въ „Държавенъ вестникъ“.

Гр. София, 29 януарий 1942 година.

1—(Б 581)—1

Директоръ: Ив. Габевски

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Обявления

М-во на общ. сгради, пжтищата и благоустройството

Главна дирекция на строежитѣ

Отдѣлъ „Пжтища“

ОБЯВЛЕНИЕ № I—762. — На 31-я день следъ обнародване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 15% до 16 часа, въ Врачанското и Орѣховското данъчни управления, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за поправка пжти I—10 „Враца—Орѣхово“, км. 71—78, между гр. Орѣхово и с. Сараево. Стойността на предприятието е 4.600.000 лева. Залогъ за участие въ търга 5% — 230.000 лева. Предложенията и документи се приематъ до 16 ч. въ сѣщия день. Книжата могатъ да се видятъ при съответнитѣ областно и околийско инженерства и главната дирекция.

Гр. София, 27 януарий 1942 година.

1—(Б 537)—1

Отъ дирекцията

Главна дирекция на общ. сгради, пжт. и благоустройството

Отдѣлъ „Архитектура“

ОБЯВЛЕНИЕ № II—1131. — Отдѣлъ „Архитектура“ при Главната дирекция на о. с. п. и благоустройството, обявява безимененъ конкурсъ между архитектитѣ български поданици, за изработване идейни скици, за училищни сгради, при сѣдното земеделско училище въ гр. Плевенъ. Конкурсътъ има за целъ да се постигне най-добро разрешение на сградитѣ по отношение на вътрешното разпределение и външната архитектура, както и благоустройствено отношение. Проектитѣ трѣбва да бъдатъ представени въ Главната дирекция на общ. сгради, пжтища и благоустройството отдѣлъ „Архитектура“ найкъсно до 3 месеца следъ обнародването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“. Заинтересуванитѣ могатъ да получатъ конкурсни програми отъ отдѣлъ „Архитектура“ при Главната дирекция на благоустройството — София.

Гр. София, 27 януарий 1942 година.

1—(Б 538)—1

Отъ дирекцията

Отдѣлъ III. — „Благоустройство“

ОБЯВЛЕНИЕ № III—887. — На 30-я день следъ публикуване на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, отъ 9 до 10 часа преди пладне, въ тържнитѣ зали на Плевдивското и Софийското областни данъчни управления, за смѣтка на държавата, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ предприятието „доса-

вяне, поставяне и сглобяване на пълно самодействаща електропомпена уредба към водопровода на Държавното сръбно земеделско училище в с. Салово, асеноградско", съгласно поемните условия и приложенията им. Девизната стойност на предприятието е 200.000 лева. Залогът за участие в търга се вися 10.000 лева в банково удостоверение, както и документите, предвидени в закона за бюджета, отчетността и предприятията. Предложенията и документите се приемат само в горекананото време. Поемните условия и приложенията им могат да се видят в Пловдивското областно инженерство и в Министерството на о. с. п. и благоустройството — откъдето "Благоустройство", стая № 23 всеки присъствен ден от 10 и половина до 12 часа преди обяд.

Гр. София, 28 януарий 1942 година.

1—(Б 539)—1

Отъ министерството

М-во на железниците, пощата и телеграфите

Главна дирекция на пощата, телеграфите и телефоните

ОБЯВЛЕНИЕ № 95879. — Обявява се на интересуващите се, че на 5 март 1942 година, в 15 часа, в помъщението на Дойренската и Владинската телеграфофоненски станции, ще се произведе търгът, с явна конкуренция, за отдаване на предприемач пренасянето на пощата по пощенския път Дойрени—Дръново—Владина и обратно, за време от 1 година. Девизната цена е 2.000 лева месечно. Залогът за участие в търга се иска 2.400 лева. Желаетелите да вземат участие в търга трябва да представят документите, предвидени в чл. 136, букви „а“ и „б“ от закона за бюджета, отчетността и предприятията. Търгът ще се открие в 15 ч., а офертите и документите за правоучастие в търга ще се приемат до 16 часа. Поемните условия могат да се видят всеки присъствен ден и час в канцелариите на горните телеграфо-пощенски станции.

Гр. София, 23 януарий 1942 година.

1—(Б 533)—1

Отъ дирекцията

ОБЯВЛЕНИЕ № 95878. — Обявява се на интересуващите се, че на 5 март 1942 година, в 15 часа, в помъщението на Зияховската телеграфофоненска станция, ще се произведе търгът, с явна конкуренция, за отдаване на предприемач пренасянето на пощата по пощенския път Зияхово—гара Борно и обратно, за време от 1 година. Девизната цена е 4.000 лева месечно. Залогът за участие в търга се иска 4.800 лева. Желаетелите да вземат участие в търга, трябва да представят документите, предвидени в чл. 136, букви „а“ и „б“ от закона за бюджета, отчетността и предприятията. Търгът ще се открие в 15 часа, а офертите и документите за правоучастие в търга, ще се приемат до 16 часа. Поемните условия могат да се видят всеки присъствен ден и час в канцелариите на горната телеграфофоненска станция.

Гр. София, 23 януарий 1942 година.

1—(Б 532)—1

Отъ дирекцията

Ихтимъско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 357. — Обявява се на заинтересуваните, че на 16-я ден от публикуването настоящето в „Държавен вестник“ от 11—12 часа преди обяд, в канцелариите на общинското управление, ще се произведе публичен търг с явна наддаване, за продажбата на около 40.000 кгр. общинско ливаено сѣно с първоначална цена 2.50 лв. килограма. Залогът за правоучастие в търга се иска 10% върху първоначалната цена. Чл. 136 отъ закона за б. о. пр. е задължителен.

Гр. Ихтиманъ, 23 януарий 1942 год.

1—(Б 6377)—1

Отъ общината

Сонгурларско селско общинско управление, карнобатско

ОБЯВЛЕНИЕ № 279. — Сонгурларското селско общинско управление, разгласява на интересуващите се, че на 31-я ден от публикуването настоящето в „Държавен вестник“, в общинското управление от 14—17 часа, ще се произведе търг по доброволно спазяване съгласно закона за б. о. п. и чл. 14 отъ закона за електрификацията на България за отдаване на предприемач-концесионер електроснабдяването на с. Грозенъ и землището му. Приблизителната стойност на предприятието е 169.640 лв. Залогът за правоучастие в търга е 10%. Закона за б. о. п. е задължителен за конкурентите. Поемните условия сѣ на разположение на заинтересуваните всеки присъствен ден в общинското управление. Всички разноски по търга включително публикацията сѣ за сметка на конкурента.

С. Сонгурларе, 16 януарий 1942 година.

1—(Б 6378)—1

Отъ общината

ОБЯВЛЕНИЕ № 278. — Сонгурларското селско общинско управление разгласява на интересуващите се, че на 31-я ден от публикуването настоящето в „Държавен вестник“ в общинското управление от 14—17 часа ще се произведе търг, по доброволно спазяване, съгласно закона за б. о. п. и чл. 14 отъ закона за електрификацията на България за отдаване на предприемач-концесионер електроснабдяването на село Сонгурларе и землището му. Приблизителната стойност на предприятието е 324.360 лева. Залогът за правоучастие в търга е 10%. Законът за б. о. п. е задължителен за конкурентите. Поемните условия сѣ на разположение на заинтересуваните всеки присъствен ден в общинското управление. Всички разноски по търга, включително публикацията, сѣ за сметка на конкурента.

С. Сонгурларе, 16 януарий 1942 год.

1—(Б 6379)—1

Отъ общината

Плѣвенско градско общинско управление

ОБЯВА № 106. — Плѣвенското градско общинско управление, обявява на интересуващите се, че на 31-я ден от публикуването настоящето в „Държавен вестник“, от 8 до 12 часа в тържната зала на общината ще се произведе за втори път търг с явна конкуренция за продажбата на общински празни дворни мѣста в гр. Плѣвѣнъ, подробно означени в общия описъ. Наддаването ще става по отдѣлно за всѣка дворна парцела по първоначална цена показана в протоколъ № 15 1941 година, на Плѣвенскиятъ градски общински съветъ. Залогът е 10% върху първоначалната цена за всѣки парцел по отдѣлно. Поемните условия сѣ задължителни за конкурентите, които могат да се видятъ всѣки присъствен ден и час в общината.

Гр. Плѣвѣнъ, 21 януарий 1942 година.

1—(Б 6383)—1

Отъ общината

Пазарджишко градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 231. — Пазарджишката градска община обявява на интересуващите се, че на 9-я ден до 5 часа следъ обяд отъ обнародване на настоящето в държавния вестникъ, ще се произведе в общинското управление, търг с тайно наддаване доставката и монтажъ на комплектна хладилна инсталация и на комплектни хладилни шкафовѣ на покрития пазаръ с приблизителна стойност на предприятието 2.218.330 лева. Съгласно чл. 141 отъ закона за Б. О. П. На търга се допускатъ само инженери с право на свободна практика и техническо ръководство или фирми, които иматъ на постоянна служба инженеръ технически ръководителъ. Залогът за правоучастие 5% отъ приблизителната девизна цена в банково удостоверение, който се допълва до 10%. Закона за Б. О. П. задължителенъ. Преглеждане тръжните книжа всѣко време. Разноските по търга за сметка на предприемача.

Гр. Пазарджикъ, 10 януарий 1942 година.

1—(Б 6385)—1

Отъ общината

Столична голѣма община

Кадастрално отдѣление

СЪОБЩЕНИЕ № 927—XI — Столичната голѣма община, кадастрално отдѣление, съобщава на Рика Лучианъ Халфонъ и на Амалия Санду Ерцанъ, отъ гр. София, улица „Александър І“ № 1, сега въ неизвѣстностъ, че съгласно чл. чл. 32 и 41 отъ закона за благоустройството, е изработенъ проекто-планъ за уличната и дворична регулация на кварталитъ покрай „Папормания път“ — Книжево—Бояна — между боровата гора и бара „Панчерица“. Проектотъ е изложенъ за прегледъ въ кадастралното отдѣление на ул. „Сердика“ № 5а. Въ едномесеченъ срокъ отъ еднократното обнародване на настоящето в „Държавен вестникъ“, сжитите могатъ, ако сѣ недоволни, да направятъ писмено възраженията си противъ проекто-плана чрезъ кадастралното отдѣление.

1—(Б 536)—1

Отъ общината

Ямболско градско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 62. — Петнадесетъ пълни дни отъ датата публикуване настоящето в „Държавен вестникъ“ отъ 9 до 10 часа, в Ямболската градска община, ще се произведе втори търг с тайна конкуренция, за отдаване на закупачъ общинския приходъ „Сергийно право“, за време отъ 1. I. 1942 година до 31. XII. 1944 година. Девизна стойностъ за цѣлия наеметъ периодъ е определена 901.850 лева. Отъ конкурентите се иска 5% залогъ банково удостоверение, който при възлагане търга се допълва до 8% и документи по закона б. о. п.

Гр. Ямболъ, 23 януарий 1942 год.

1—(Б 6376)—1

Отъ общината

Маджарско селско общинско управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 224. — Обявява се на интересувашитъ се, че на 31-я день отъ публикуване настоящето отъ 8 до 12 часа, въ канцеларията на общинското управление с. Говедарци, ще се произведе тъгъ, съ явно наддаване, за продажба на 4 общински парцели въ кварталъ 83 по плана на с. Говедарци. Първоначална цена 6 лв. кв. метъръ. Залогъ за участие въ търга 10% отъ първоначалната. Всички разноски сж за смѣтка на купувача. Заключителъ за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

С. Говедарци, 17 януарий 1942 година.

1—(В 6375)—1

Отъ общината

СЖДЕБНИ ОБЛАСТНИ СЖДИЛИЩА

Плѣвненски областенъ сждъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 445. — Плѣвненскитъ областенъ сждъ въ разпоредително заседание на 22 май 1941 г. следъ като изслуша докладваното отъ председателя Дачо Стойковъ гр. ч. дѣло № 284/1941 година, опредѣли: допуска осиновяването на Елена Радкина Илиева отъ гр. Плѣвненъ отъ съпрузитъ: Маринъ Цвѣтковъ Христовъ и Цвѣтка Маринова Христова отъ с. Мечка, никополско. На оригинала подписаха: председателъ Дачо Стойковъ, членове: Константинъ Константиновъ и Б. Стефановъ д. чл. и. д. секретаръ Д. Пенчевъ с. к.

Вѣрно, председателъ: Дачо Стойковъ
Секретаръ: Илия Тончевъ

1—(В 6154)—1

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 30. — Плѣвненскитъ областенъ сждъ въ разпоредително заседание на 16 януарий 1942 год. следъ като изслуша докладваното отъ председателя Дачо Стойковъ гр. ч. дѣло № 8/1942 година опредѣли: допуска осиновяването на Цвѣтанъ Ивановъ Ив. Моноовски отъ с. Бръстовецъ отъ съпрузитъ: Пешо Литовъ Черешарски и Мица Пешова Литова Черешарска, двамата отъ с. Бръстовецъ. На оригинала подписаха: председателъ Дачо Стойковъ, членове: Константинъ Константиновъ и Сл. Славчевъ д. чл. и. д. секретаръ Д. Спасовъ с. к.

Вѣрно, председателъ: Дачо Стойковъ
Секретаръ: Илия Тончевъ

1—(В 6153)—1

Русенски областенъ сждъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 15. Русенскитъ областенъ сждъ, гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 17 януарий 1942 год., въ съставъ: председателъ Енчо Хаджи Енчевъ и членове: Василь Гайдаровъ и Михаилъ Генчевъ, слуша доложеното отъ Михаилъ Генчевъ частно гражданско дѣло № 37/1942 год. Сжда на основание чл. 43 отъ закона за извънбрачните деца и осиновяванията, опредѣли: допуска осиновяването на Иванъ Ивановъ Ивановъ отъ с. Копривацъ, бѣленско, отъ Костадинъ Ивановъ Гайдаровъ и Велика Костадинова Гайдарова, двамата отъ сжщото село. — Подписаха: председателъ Енчо Хаджи Енчевъ, членове: Василь Гайдаровъ и Михаилъ Генчевъ.

1—(В 6162)—1

Вѣрно, секретаръ: (не се чете)

Софийски областенъ сждъ

ОПРЕДѢЛЕНИЕ № 14. — Въ разпоредителното си заседание, II-ро гражданско отдѣление, при Софийския областенъ сждъ, по частното му гражданско дѣло № 8/1942 г., въ съставъ: председателъ Др. Табаковъ, членове: В. Тихчевъ д. чл. На основание чл. 43 отъ закона за извънбрачните деца и осиновяването, опредѣли: допуска осиновяването на Борисъ Лозановъ Таршуковъ, на 30 години отъ Христо Митровъ Вълчевъ на 58 години и отъ Мария Христова Митрова на 57 години, двамата отъ село Чепинци. Подписаха: подпредседателъ Др. Табаковъ, членове: Б. Прстичъ, В. Тихчевъ д. чл.

Гр. София, 16 януарий 1942 година.

1—(П 28682)—1

Вѣрно, секретаръ: Л. Аневъ

ОКОЛИЙСКИ СЖДИЛИЩА

Горноорѣховски околийски сждъ

ПРИЗОВКА № 3. — Горноорѣховскитъ околийски сждъ, призовава Василь Стояновъ Г. Кочемидовъ, отъ гр. Лѣсковецъ съ неизвестенъ адресъ, да се яви въ залата на сжщия сждъ на 28 май 1942 година, въ 8 часа преди обѣдъ

въ качеството си на ответникъ по ч. гр. дѣло № 2/34 год., заведено отъ Никола Г. Досевъ отъ гр. Лѣсковецъ за дѣлба. Въ 14 дневенъ срокъ посочете сждебенъ адресъ иначе книгата ви ще се оставатъ къмъ дѣлото.

1—(В 6382)—1

Секретаръ: Т. Цуцуловъ

СПЕЦИАЛНИ СЖДИЛИЩА

Помирителенъ сждъ при инспекцията на труда и о. о. въ гр. Ст. Загора

ПРИЗОВКА № 2. — Помирителниятъ сждъ при инспекцията на труда и о. о. въ гр. Ст. Загора, призовава лицето Нико Вълчевъ Сгуревъ отъ с. Пещера, Пловдивска околия, да се яви въ залата на Помирителния сждъ въ гр. Ст. Загора на 29 май 1942 год. въ 8 часа преди обѣдъ, за да отговаря въ качеството си на ответникъ по помирително дѣло № 117/1940 год. заведено отъ Илия Атанасовъ Шоповъ отъ с. Длъгнево, Чирпанска околия за искъ на сума 8551 лв. Въ две седмиченъ срокъ отъ публикуването на настоящата призовка, сжщия да посочи лице живущо въ седалището на сжда на когото да се връчатъ всички книга по дѣлото, въ противенъ случай сжщитъ ще се прилагатъ цѣли не връчени къмъ дѣлото, като се счита за редовно връчени.

Гр. Ст. Загора, 24 януарий 1942 год.

1—(В 6323)—1

Секретаръ: Каля Христова

ДУХОВНИ СЖДИЛИЩА

Доростолска и Червенска митрополия

ПРИЗОВКА № 2/40 година. Призовава се Димитра Маринова изъ с. Островче, разградско, сега въ неизвестностъ, да се яви предъ Епархийския духовенъ съветъ въ Русе до три месеца отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, за да отговаря по заведеното отъ Недѣлко Василевъ изъ с. Бистренци, бракоразводно дѣло № 40/1941 година. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се гледа въ негово отсъствие и реши задочно.

Гр. Русе, 22 януарий 1942 година.

1—(В 6380)—1

Секретаръ: Ст. Визиревъ

ПРИЗОВКА № 2/185. — Призовава се Иванка Симеонова, изъ с. Бръшленъ, русенско, сега въ неизвестностъ, да се яви предъ Епархийския духовенъ съветъ въ Русе до три месеца отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, за да отговаря по заведеното отъ Анали Михайловъ изъ сжщото село бракоразводно дѣло № 185 1941 година. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се гледа въ негово отсъствие и реши задочно.

Русе, 22 януарий 1942 година.

1—(В 6381)—1

Секретаръ: Ст. Визиревъ

Охридско-Битолски епархийски духовенъ съветъ

ПРИЗОВКА № 107. — На основание чл. 187, п. 1 отъ екзархийския уставъ, призовава се Георги А. Милошевъ отъ гр. Ресенъ, а сега съ неизвестно мѣстожителство, да се яви предъ съвета най-късно следъ 3 месеца отъ деня на последното еднократно публикуване настоящата въ „Държавенъ вестникъ“, за да отговаря по заведеното отъ съпругата му Елена Георгиева Милошева дѣло за разводъ. Въ случай на неявяване, дѣлото ще се разгледа и реши задочно.

Гр. Битоля, 20 януарий 1942 год.

1—(В 6169)—1

Секретаръ: Ив. Софкаровъ

СЖДИИ-ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Сжда-изпълнителъ при Русенския околийски сждъ

ПРИЗОВКА № 835/941 г. — До Анишъ М. Ефендиевъ отъ с. Вѣтово, русенско, а сега въ неизвестностъ. Съобщава Ви се, че по изпълнително дѣло № 835/941 г. на участъка ми е постѣпила жалба вх. № 492 отъ 8 октомврий 1941 год. отъ Пенчо Поповъ адвокатъ гр. Русе пълномощникъ на Ахмедъ Сали Пехливановъ отъ с. Вѣтово, противъ извършения въводъ владение по горното изпълнително дѣло. Въ три дневенъ срокъ отъ публикуване настоящето въ „Държавенъ вестникъ“, можете да дадете възражение. Поканвате се да изпълните разпоредбитъ на чл. 107 отъ закона за граж. сждопроизводство.

Гр. Русе, 8 декемврий 1941 год.

1—(В 6321)—1

Сжд.-изпълнителъ: Г. Попниколовъ

ТЪРГОВСКИ ПУБЛИКАЦИИ

„Глория“, акционерно дружество за текстилна индустрия — София

ПОКАНА

Управителния съвет на „Глория“ акц. д-во за текстилна индустрия, София, съгласно устава и протоколното си решение поканва г. г. акционерите на дружеството да присъствуват на XII-то общо годишно събрание, което ще се състои на 14 февруарий 1942 год. в 16 часа в помещението на дружеството, при следния дневен ред: 1) отчетът на управителния съвет; 2) докладът на провѣрителния съвет; 3) одобрение баланса и освобождаване отъ отговорностъ управителния съвет за отчетната година; 4) изборъ на членове на управителния съвет; 5) изборъ на членове на провѣрителния съвет; 6) вземане решение за разпредѣление на печалбата. Депозирането на акциите ще стане съгласно устава. Въ случай че поради неявяване нужното число акции събраниято не се състои, то се отлага за 16 февруарий 1942 год., въ сѣщия часъ и помѣщеніе безъ друга покана.

Отъ управ. съветъ

ДОКЛАДЪ на провѣрителния съветъ

Господа акционери,

Членовете на провѣрителния съветъ, съгласно разпорежданията на устава и търговския законъ, заявяваме че провѣрихме дружествените търговски книги и намѣрихме, че тѣ сѣ редовно водени и, че баланса приключенъ на 31 декемврий 1941 г. е точно извлеченъ отъ сѣщитѣ книги, поради което Ви молимъ да одобрите така представения Ви балансъ и освободите отъ отговорностъ управителния съветъ.

Отъ провѣр. съветъ

БАЛАНСЪ

къмъ 31 декемврий 1941 година

Активъ		Пасивъ	
Недвижими имоти	9.093.336	Капиталъ	24.000.000
Машини и инсталации	12.785.352	Резервенъ фондъ	6.310.870
Каса и банка	9.415.874	Амортизационенъ фондъ	21.595.542
Дебитори	7.389.999	Кредитори	1.054.278
Пени книжа	14.854.000	Печалба	5.779.955
Стоки и материали	5.199.084		
	58.740.645		58.740.645

Смѣтка „ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ“

къмъ 31 декемврий 1941 година

Да дава		Да взема	
Общи разноси	840.031	Отъ производство	13.780.494
Данѣци и такси	6.093.178		
Сконтъ, лихви и комисиони	1.067.330		
Печалба	5.779.955		
	13.780.494		13.780.494

1—(ПТ 29141)—1

Русенски областенъ сѣдъ

СЪЯВЛЕНИЕ № 1634/III. — Русенскиятъ областенъ сѣдъ обявява, че съгласно опредѣлението на сѣда подъ № 1657 отъ 25 декемврий 1941 година е вписано въ дружествения търговски регистъръ томъ XX, страница 147, разтурянето на рибарската кооперация „Шаранъ“, с. Рѣхово, Русенско.

Гр. Русе, 27 декемврий 1941 година.

3—(ВТ 6069)—3

Секретаръ: Хр. Георгиевъ

Старозагорски областенъ сѣдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 258. — Старозагорскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си № 1731 отъ 22 юний 1935 год. обявява, че е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на кредитната кооперация „Св. Кирилъ и Методи“ въ с. Богомиллово, старозагорско, сѣ избрали Петко Бановъ Петковъ и Атанасъ Колевъ за действителни членове и Митю Първовъ и Наню Стайковъ за запасни членове.

Гр. Ст.-Загора, 23 януарий 1942 год.

1—(ВТ 6147)—1

Секретаръ (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 298. — Старозагорскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си № 25 отъ 13 януарий 1942 год., обявява, че е регистриралъ въ дружествения си търговски регистъръ подъ № 24/942 год. събирателното дружество „Дионисий В. Тимофеевъ & Велю Юрдановъ“ съ сѣдалище с. Раднево, старозагорско. Това дружество е основано между Велю Юрдановъ Теневъ, отъ с. Тръвъ, старозагорско и Дионисий Василевъ Тимофеевъ,

отъ гр. Одеса, Русия, живущи и двамата въ село Раднево, старозагорско и ще се управлява, представлява и подписва отъ двамата заедно, които подъ ръкописното, щемпелувано или печатно наименование на дружеството — Дионисий В. Тимофеевъ & Велю Юрдановъ, слагатъ саморъчните си подписи. Предметъ на предприятието е представителства и търговия на машини и машинни части: земеделски, автомобилни, шевни, плетачни и други, желѣзария, електрически материали, машинни масла, бензинъ и газъ.

Гр. Стара Загора, 24 януарий 1942 год.

1—(ВТ 6331)—1

Секретаръ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 259. — Старозагорскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си отъ 8 юлий 1936 год. подъ № 1972 обявява, че е вписалъ въ дружествения си търговски регистъръ, че за нови членове въ управителния съветъ на кредитната кооперация „Св. Кирилъ и Методи“ въ с. Богомиллово, старозагорско сѣ избрали Митю Денковъ и Димитъръ Продановъ за действителни членове и Митю П. Стойновъ и Ганю Кузмановъ за запасни членове.

Гр. Ст.-Загора, 23 януарий 1942 год.

1—(ВТ 6148)—1

Секретаръ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 296. — Старозагорскиятъ областенъ сѣдъ на основание опредѣлението си № 36 отъ 15 януарий 1942 г. обявява, че е вписалъ въ търговския си регистъръ, че фирмата „Димо Христовъ“ приемникъ Христики Ив. Джамаковъ, гара Раднево, старозагорско, сѣ предметъ поупко-продажба на дървенъ строителенъ мате-

риалъ и зърнени храни ще продължи дейността си под фирмата „Христаки Ив. Джамаков“ съ с лице гара Раднево, старозагорско и предметъ на предприетото търговия на всички строителни материали, като дървенъ материалъ, тухли, керемиди, циментъ и др.; горивни материали — дърва, дървени и каменни въглища и др., зърнени храни — маслодайни семена. Фирмата ще се управлява, представлява и подпишва лично отъ Христаки Ив. Джамаковъ, който подъ печатното, щемпелувано или ръкописно наименование слага саморъчния си подписъ.

Гр. Ст.-Загора, 24 януарий 1942 година.

1—(ВТ 6332)—1

Секретаръ: (не се чете)

ОБЯВЛЕНИЕ № 292. — Старозагорскиятъ областенъ съдъ на основание опредѣлението си № 45 отъ 16 януарий 1942 год. обявява, че е зарегистриралъ въ дружествения си търговски регистъръ подъ № 25/941 год. фирмата на О. о. дружество „Жизненостъ“ съ седилище гр. Чирпанъ, образувано съ договоръ отъ 11 декемврий 1941 год. между Иванъ Тотевъ Маноловъ, Хаимъ М. Аладжемъ, Илия Х. Аладжемъ и Бенесаминъ Х. Аладжемъ, всички отъ гр. Чирпанъ и съ предметъ на предприето търговия съ манифактура, конфекция, галантерия, кинкалери, прежди, трикотажи и каучукови издѣлѣя. Основния капиталъ на дружеството е 250,000 лева напълно внесени, отъ които члена Иванъ Тотевъ Маноловъ внася 130,000 лева, члена Хаимъ М. Аладжемъ внася 60,000 лева, члена Илия Хаимъ Аладжемъ внася 30,000 лева и члена Бенесаминъ Хаимъ Аладжемъ внася 30,000 лева. Размѣра на основния дѣлъ е 10,000 лева. Дружеството е основано за неограниченъ срокъ, обаче всѣки отъ членоветъ му може да поиска ликвидацията му като предупреди останалитъ членове три месеци по-рано. За управителъ на дружеството е назначенъ Иванъ Тотевъ Маноловъ, отъ гр. Чирпанъ, който единствено е овластенъ да договаря отъ името на дружеството и да го задължава съ подписа си, който ще полага лично подъ щемпелуваното или ръкописно наименование на същото.

Гр. Ст.-Загора, 24 януарий 1942 год.

1—(ВТ 6330)—1

Секретаръ: (не се чете)

Севлиеви областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 10/1934 г. — Севлиеви областенъ съдъ известява, че съгласно опредѣлението си отъ 20 януарий 1942 година, е вписалъ въ дружествения търговски регистъръ подъ № 698/VI, че отъ 1 януарий 1942 година управителния съветъ на акционерно дружество „Братя Георгиеви“ — гр. Габрово, е назначилъ Колю Николовъ Колчевъ отъ гр. Габрово, за директоръ на същото дружество, на когото се даватъ всички управителни и представителни права каквито притежава управителния съветъ на дружеството, съ единственитъ ограничения които сж предвидени въ чл. 46, ал. II, отъ т. з., а именно: директоръ не може самъ да отчуждава или да ипотекира недвижимитъ имоти на дружеството безъ да бжде снабденъ съ специално за това пълномощие. Извънъ споменатото изключение директора Колю Николовъ Колчевъ ще упражнява самъ и еднолично всички представителни и управителни права, които управителния съветъ има по законъ и по уставъ и които съвета му делегира. Директорътъ може да задължава и представлява фирмата еднолично само съ своя подписъ както предъ съдилищата, така и предъ всички други учреждения и частни лица и да извършва всички действия и слѣлки, които сж свързани съ воденето на дружественитъ дѣла, включително да задължава дружеството и менителнично безъ ограничения и съ всички права изброени въ чл. 46, ал. I, отъ т. з. Директорътъ Колю Николовъ Колчевъ ще подписва дружеството като подъ напечатаното, щемпелувано или написано наименование на дружеството ще полага саморъчния си подписъ следъ думата: „Директоръ“.

Гр. Севлиево, 21 януарий 1942 год.

1—(ВТ 6145)—1

Секретаръ: З. Захариевъ

Софийски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 93—36—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, фирмено отдѣление известява, че сжда съ опредѣлението си подъ № 3790 отъ 29 декемврий 1941 година, е постановилъ да се впише въ дружествения търговски регистъръ къмъ № 93/1936 година, че съ протоколно решение на О. о. д-во „Асенъ Ив. Куюмджиевъ“, взето на 1 декемврий 1941 година, дружеството се прекратява отъ тази дата, като за ликвидаторъ на същото се назначава Асенъ Ив. Куюмджиевъ.

Гр. София, 21 януарий 1942 год.

За председателъ: (не се чете)

За дѣловодителъ: (не се чете)

1—(ПТ 28490)—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 46—42—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, фирмено отдѣление известява, че съ опредѣлението си подъ № 198 отъ 27 януарий 1942 година е постановилъ да се впише въ едноличния търговски регистъръ подъ № 46 отъ 1942 година, регистрацията на едноличната търговска фирма подъ наименование Николай Ст. Пашоолу, съ седилище гр. София. Предметъ на търговията е: търговия и износъ на зърнени храни, фуражи, маслодайни семена и отпадъцитъ имъ и други земеделски произведения; търгове и експлоатация на горски сечища, дървенъ и строителенъ материалъ, въглища и др. представителства на чужди фирми и комиснона и държавни доставки. Фирмата ще се управлява, представлява и подписва изключително лично отъ собственика й Николай Ст. Пашоолу, който ще слага подписа си подъ ръкописното, печатно или щемпелувано наименование на фирмата.

Гр. София, 27 януарий 1942 год.

За председателъ: (не се чете)

Дѣловодителъ: В. Златановъ

1—(ПТ 28878)—1

ОБЯВЛЕНИЕ № 240—40—V. — Софийскиятъ областенъ съдъ, фирмено отдѣление известява, че сжда съ опредѣлението си подъ № 3837 отъ 30 декемврий 1941 год., е постановилъ да се впише въ дружествения търговски регистъръ къмъ 204/940 година, че на общото събрание на „Спиртъ — Пловдивъ“ акц. д-во състояло се на 6 октомврий 1941 година за членове на управителния съветъ сж избрани: Христо Георгиевъ Генева на мѣстото на подалия оставка Огорио Милло. Новия управителенъ съветъ има следния съставъ: Апостолъ Апостоловъ, Паулъ Шнайдеръ, Манолъ Гочевъ, Владимиръ Ив. Бръшековъ, София Добри Кършева, Анани Пановъ Малиновъ и Христо Георгиевъ Генева.

Гр. София, 25 януарий 1942 год.

За председателъ: (не се чете)

Дѣловодителъ: (не се чете)

1—(ПТ 28866)—1

Хасковски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 169. — Хасковскиятъ областенъ съдъ обявява, че съ опредѣление отъ 13 декемврий 1941 год., по гр. ч. дѣло № 288/935 год. вписа въ дружествения търговски регистъръ подъ № 686 станалата промѣна въ управителния съветъ на Автомобилно транспортно кооперативно сдружение „Югъ“ — Хасково, като на мѣстото на отстраненитъ членове на сжния, се назначаватъ: Славчо Тодевъ Запряновъ, Кирилъ Поповъ Христовъ и Христо Кръстевъ Ранчевъ, съгласно чл. 53 отъ наредбата-законъ за Б. з. к. банка, който да ръководи дѣлата на кооперацията, докато банката намѣри за добре и най-късно до първото общо редовно годишно събрание на кооперацията.

1—(ВТ 6366)—1

Вѣрно, секретаръ: К. Кирковъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 167. — Хасковскиятъ областенъ съдъ обявява, че съ опредѣление № 679 отъ 23 декем. 1941 год. по гр. вх. № 1121/929 год. вписа въ едноличния търговски регистъръ при сжда, че фирмата „Зохоръ Х. Бенбасатъ — Якатабакъ“ — Хасково, се преименува: „Исакъ (Бохоръ) Х. Бенбасатъ — Якатабакъ“ — Хасково.

1—(ВТ 6367)—1

Вѣрно, секретаръ: К. Кирковъ

Шуменски областенъ съдъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 265. — Шуменскиятъ областенъ съдъ известява, че съ опредѣление № 11 отъ 17 януарий 1942 г. е зарегистриралъ въ едноличния търговски регистъръ подъ № 1/1942 година едноличната търговска фирма „Станчо Минчевъ Чорбаджийски“ въ гр. Попово, безъ клонове съ капиталъ 50,000 лева напълно внесени, която ще се занимава съ търговия и производство на едро и дребно на всички видове сурови и обработени кожи отъ животински произходъ, която ще се представлява, управлява и подписва лично отъ собственика й Станчо Минчевъ Чорбаджийски отъ гр. Попово, като слага подписа си подъ написаното или щемпелувано „Станчо М. Чорбаджийски“. — 23 януарий 1942 година.

1—(ВТ 6368)—1

Секретаръ: Ан. М. Мераковъ

МАЛКИ ОБЯВЛЕНИЯ

Изгубената лична карта № 18612, издадена 1935 год. отъ общината Варна, на Атанасъ Златевъ Атанасовъ, невалидна.
1—(В 6454)—1 Атанасъ Златевъ Атанасовъ

Изгубената лична карта № 63/1938 година, издадена отъ Ясенковската община, шуменско, на Атуфъ Исмаиловъ Куловъ, невалидна.
1—(В 6447)—1 Атуфъ Исмаиловъ Куловъ

Изгубената лична карта 2359/939 год., издадена отъ Загражденската община, ардинско, на Али Кяшифовъ отъ с. Безводно, е невалидна.
1—(В 6449)—1

Али Кяшифовъ

Изгубената чирашка книжка № 7582, издадена 1942 год. отъ Якорудското занаятчийско сдружение, на Агапия Г. Качоревъ, невалидна.
1—(В 6442)—1

Агапия Г. Качоревъ

Изгубената лична карта № 600, издадена 1935 год. отъ Страхиловската община, на Александъръ Ивановъ Варенчакъ, невалидна.
1—(В 6431)—1

Александъръ Ивановъ Варенчакъ

Изгубеното свидетелство № 2, издадено 1939 год. отъ народната прогимназия, с. Караново, айтоско, на Атанасъ Стамовъ, невалидно.
1—(В 6423)—1

Атанасъ Стамовъ

Изгубената влогова книжка № 1180, издадена Орѣховската популярна банка, на Александъръ М. Гуновъ, да се счита невалидна.
1—(В 6407)—1

Александъръ М. Гуновъ

Изгубеното разрешително за търгуване № 13471, издадено 1941 година отъ Софийската Търговска Индустриална Камара, на Ангелъ Ив. Мечевъ, невалидно.
1—(П 28816)—1

Ангелъ Ив. Мечевъ

Изгубената лична карта № 34064, издадена 1938 година отъ Гражданското отделение, на д-ръ Анастасъ Йордановъ Тотевъ, невалидна.
1—(П 28806)—1

Д-ръ Анастасъ Йордановъ Тотевъ

Изгубената лична карта № 1108, издадена 1939 год. отъ общината с. Доброчица, омортагско, на Боне Атанасовъ Радовановъ, невалидна.
1—(П 29201)—1

Б. Радовановъ

Изгубената лична карта № 48653, издадена 1937 година отъ Столичната голѣма сѣщина, на Бошко Ненчевъ Вулевъ, невалидна.
1—(П 28815)—1

Бошко Ненчевъ Вулевъ

Изгубената лична карта № 7529 отъ 1 августъ 1931 г. отъ II районно кметство — София, на Борисъ Ставревъ Кировъ, невалидна.
1—(П 28971)—1

Борисъ Ставревъ Кировъ

Изгубената лична карта № 37373, издадена 1934 год. отъ Пловдивската община, на Василь Рангеловъ Огняновъ, невалидна.
1—(В 6404)—1

Василь Рангеловъ Огняновъ

Изгубениятъ паспортъ 0009775/4, издаденъ 17 януарий 1942 година, Сливенското полицейско коменданство, на Василь Стояновъ Димовъ, Чокоба, сливенско, невалиденъ.
1—(В 6411)—1

Василь Стояновъ Димовъ

Изгубената лична карта № 4320, издадена 1940 год. отъ общината гр. Провадия, на Владимиръ Ив. Апостоловъ, невалидна.
1—(В 6424)—1

Владимиръ Ив. Апостоловъ

Изгубената лична карта № 42367, издадена 1940 год. отъ общината Варна, на Василь Ив. Щирковъ, невалидна.
1—(В 6455)—1

Василь Ив. Щирковъ

Изгубената лична карта № 83597, издадена 6 октомврий 1941 година отъ Гражданското отделение, на Василка Донкова Тучева, невалидна.
1—(П 28792)—1

Василка Донкова Тучева

Изгубената лична карта № 98, издадена 1941 година отъ общ. Баланово, дупнишко, на Владимиръ Георгиевъ Спасовъ, невалидна.
1—(П 28334)—1

Владимиръ Георгиевъ Спасовъ

Изгубениятъ квитанции № № 1132 отъ 31 декемврий 1937 година, за внесенъ 66 лв. членски вносъ къмъ земеделската задруга за 1937 година отъ Илия Т. Ангеловъ отъ с. Равногоръ, Пещерска околия, 32 отъ 22 февруарий 1939 година и 123 отъ 10 мартъ 1939 година по за 30 лв. за членски вносъ на сѣция за 1939 година, да се считатъ невалидни.
1—(В 6412)—1

Василь Ил. Ангеловъ

Изгубената лична карта № 19725, издадена 4 октомврий 1939 година отъ Гражданското отделение, на Георги Алексиевъ Петковъ, невалидна.
1—(П 28800)—1

Георги Алексиевъ Петковъ

Изгубената студентска книжка № 2171, издадена 1940 г. отъ богословския факултетъ, на Герго Д. Цигаровски, невалидна.
1—(П 29204)—1

Герго Д. Цигаровски

Изгубената лична карта № 11938, издадена 1937 год. отъ гражданското отделение при Пловдивската община, на Гинчо Димитровъ Жишевъ, да се счита невалидна.
1—(В 6463)—1

Гинчо Димитровъ Жишевъ

Изгубеното училищно свидетелство № 50, издадено 1925 год. отъ Високомогилското основно училище, дупнишко, на Георги Александровъ Радовъ, невалидно.
1—(В 6461—6462)—1

Георги Ал. Радовъ

Изгубената лична карта № 24656, издадена 1937 год. отъ община Варна, на Георги Анд. Минчевъ, невалидна.
1—(В 6453)—1

Георги А. Минчевъ

Изгубената лична карта № 1784/68, издадена 1936 год. отъ общината Костенецъ, ихтиманско, на Георги Александровъ Сестрински, невалидна.
1—(П 28964)—1

Георги Ал. Сестрински

Изгубеното училищно свидетелство № 5, издадено 1912 година отъ първоначалното училище, Соколовци, смолянско, на Георги Спиревъ Гайдаровъ, невалидно.
1—(П 28944)—1

Георги Спиревъ Гайдаровъ

Изгубената лична карта № 9020, издадена 1936 год. отъ Пловдивската община, на Георги Д. Мокревъ, невалидна.
1—(В 6435)—1

Георги Д. Мокревъ

Изгубената лична карта № 161, издадена 1937 година отъ общ. с. Малорадъ, орѣховско, на Георги Тосуновъ Алиевъ, невалидна.
1—(В 6432)—1

Георги Тосуновъ Алиевъ

Изгубената лична карта № 1772, издадена 1935 година отъ общ. гр. Бѣла, на Георги Ив. Ганчевъ, невалидна.
1—(В 6419)—1

Георги Ив. Ганчевъ

Изгубеното училищно свидетелство № 51/927—928 учеб. на година, издадено отъ Йордановското първоначално училище, харманлийско, на Георги Геневъ Ивановъ, невалидна.
1—(В 6410)—1

Георги Геневъ Ивановъ

Изгубената лична карта № 44664, издадена 1938 година отъ Гражданското отделение, на Димитъръ Симеоновъ Стоименовъ, невалидна.
1—(П 28837)—1

Димитъръ Симеоновъ Стоименовъ

Изгубеното разрешително № 197, издадено 17 декемврий 1941 година отъ Столичното полицейско коменданство на Димитъръ Д. Спасовъ, невалидно.
1—(П 28965)—1

Д. Спасовъ

Изгубената карта за самоличностъ № 25157, издадена 1935 година отъ гражд. отделение при стол. община на Драгомиръ Желевъ Ганчевъ, невалидна.
1—(П 28969)—1

Др. Ганчевъ

Изгубената пенсионна книжка № 35039, издадена 1932 година отъ Дирекция държ. дългове, на Димитъръ М. Ивановъ, невалидна.
1—(В 6444)—1

Димитъръ М. Ивановъ

Изгубеното разрешително удостоверение № 12550, издадено 1941 година отъ Скобелевската община, на Димитъръ Вѣчевъ, невалидна.
1—(В 6441)—1

Димитъръ Вѣчевъ

Изгубената карта № 678, издадена 1939 година отъ Каменското селско общинско управление, на Димитъръ Илиевъ Търнаровъ, невалидна.
1—(В 6438)—1

Димитъръ Ил. Търнаровъ

Изгубената лична карта № 715, издадена 1940 година отъ Драгановската община, на Дони Ив. Донева, невалидна.
1—(В 6437)—1

Дони Ив. Донева

Изгубената лична карта № 2344, издадена 1935 година отъ общ. гр. Бѣла, на Дона Николова Факирова, невалидна.
1—(В 6418)—1

Дона Николова Факирова

Изгубената лична карта № 279, издадена 1935 година отъ общ. гр. Бѣла, на Димитъръ Пет. Кюркчиевъ, невалидна.
1—(В 6420)—1

Димитъръ Пет. Кюркчиевъ

Изгубената диплома № 269, издадена 1934/1935 година отъ Свиленградската прогимназия, на Димитъръ Ив. Ангеловъ, невалидна.
1—(В 6403)—1

Димитъръ Ив. Ангеловъ

Изгубената лична карта № 45289, издадена 1938 година отъ Гражданското отделение при Столичната община, на Жакъ С. Варонъ, невалидна.
1—(П 28838)—1

Жакъ С. Варонъ

Изгубеното майсторско свидетелство № 7823 издадено на 24 юлий 1930 година отъ Търговската Камара — Варна, на Жеко Кр. Русевъ, невалидна.
1—(П 28803)—1

Жеко Кр. Русевъ

Изгубената лична карта № 4, издадена 5 февруарий 1938 година отъ общината с. Самоводени, търновско, на Иванъ Иг. Тенджерковъ, невалидна.
1—(П 29206)—1

Иванъ Иг. Тенджерковъ

Изгубената служебна книжка, товарна моторна кола № 4891, издадена 1941 година отъ Плевенското обл. инженерство, на Иванъ К. Владель, невалидна.
1—(В 6405)—1

Иванъ К. Владель

Изгубената лична карта № 11,455/25 февруарий 1941 година, издадена отъ Пазарджишката община на Иванъ Михаловъ Калоферовъ, е невалидна.
1—(В 6407)—1

Иванъ М. Калоферовъ

Изгубената лична карта № 1336, издадена 1937 година отъ Тополовградската община, на Иванъ Вълковъ Замовъ, невалидна.
1—(В 6427)—1

Иванъ Вълковъ Замовъ

Изгубената пенсионна книжка № 48960, издадена 1940 година, Дирекцията държавните дългове, отделение пенсии, за изслужено време, на Иванъ Янковъ Даскалски, невалидна.
1—(В 6429)—1

Иванъ Я. Даскалски

Изгубената лична карта № 165, издадена 1939 година отъ Драгановската община, на Илия Йордановъ п. Желевъ, невалидна.
1—(В 6436)—1

Илия Йордановъ п. Желевъ

Изгубената лична карта № 16, издадена 1939 година отъ Синитевската община, пазарджишко, на Иванъ Георгиевъ Гишинъ, невалидна.
1—(В 6446)—1

Иванъ Георгиевъ Гишинъ

Изгубеното училищно свидетелство № 16, издадено 1925/1926 година отъ прогимназията с. Червено-бръгъ, дупнишко, на Йорданъ Николовъ Кожушковъ, невалидна.
1—(В 6466)—1

Йорданъ Николовъ Кожушковъ

Изгубената лична карта № 119, издадена 1941 г., отъ общината Василевци, ломско, на Иванъ Димитровъ Каменовъ, невалидна.
1—(П 28848)—1

Ив. Д. Каменовъ

Изгубената лична карта № 853, издадена 1938 г. отъ Орландовската община, на Костадинка Андреева Войнова, невалидна.
1—(П 28842)—1

К. Войнова

Изгубената ученическа книжка № 11, издадена 1931/1932 година отъ Крумовското основно училище, ямболско, на Колю Диневъ Йовчевъ, невалидна.
1—(П 28824)—1

К. Д. Йовчевъ

Изгубената лична карта № 330/937 година, издадена отъ Кар.-Върбовската община, на Колю Христовъ Димовъ, невалидна.
1—(П 28942)—1

К. Христовъ

Изгубеният паспортъ № 4191/463 12 ноември 1940 год., издаденъ отъ Българското околийско управление, на Колю Христовъ Димовъ, невалидна.
1—(П 28943)—1

К. Христовъ

Изгубената пенсионна книжка № 44646, издадена 1941 година отъ Дирекцията държавните дългове, отделение пенсии изслужено време, на Костадинъ Атанасовъ Жаловъ, невалидна.
1—(В 6426)—1

К. Ат. Жаловъ

Изгубената занаятчийска книжка № 180, издадена 1934 година отъ Хасковското занаят. сдружение, на Колю Анастасовъ Ставревъ, невалидна.
1—(В 6443)—1

Колю Анастасовъ Ставревъ

Изгубената ученическа книжка № 4, издадена 1925 година отъ прогимназията с. Динката, пазарджишко, на Кръстю Ат. Георгиевъ, невалидна.
1—(В 6406)—1

Кръстю Ат. Георгиевъ

Изгубеното училищно свидетелство № 22/932 година на Червенобръжкото основно училище, дупнишко, на Костадинъ Хр. Карабеловъ, невалидно.
1—(В 6401)—1

Костадинъ Хр. Карабеловъ

Изгубената лична карта № 2347, издадена 1935 година отъ общ. с. Бѣла рѣка, преславско, на Мустафа М. Халиловъ, невалидна.
1—(В 6460)—1

Мустафа М. Халиловъ

Изгубената лична карта № 57, издадена 1936 година отъ Търновската община, на Мария Димитрова Балчева, невалидна.
1—(П 28983)—1

Мария Димитрова Балчева

Изгубеното зрѣлостно свидетелство № 117/918 година на Дупнишкото педагогическо училище на Мара Гължбова, невалидно.
1—(В 6414)—1

Мара Гължбова

Изгубената пенсионна книжка № 17328, издадена 1941—1943 год. отъ Дирекция на пенсиите неизплатена пенсия отъ 1 януарий 1942 година, на Мария Хр. Шопова, невалидна.
1—(П 29123)—1

Мария Шопова

Българска народна банка

Курсъ за 2 февруарий 1942 год.

	Камбио на виждане (чекове)		Банкноти		Ското
	купува	продава	купува	продава	
Александрия, л. 1 егип.	334	346	334	348	—
Амстердамъ, флорини	—	4495	—	4518	2 1/2
Атина, драхми	—	—	—	56	5
Берлинъ, райхсмарки	3250	3300	—	—	3 1/2
Братислава, слой. крони	285	288 50	285	290	3
Брюкселъ, белги	—	1405	—	1413	2
Буди-Пеша, пенги	1960	1990	1960	2000	3
Букурещъ, лей	62 50	64	—	50	3
Българлъ, динари	—	—	160	164	5
Варшава, злоти	—	1589	—	—	4 1/2
Женева, франка	1887	1917	1887	1927	1 1/2
Загребъ	160	163	160	164	—
Истамбулъ, лири тур.	—	67	—	68	—
Копенхагенъ, датски кр.	1695	1730	1695	1739	4
Лисабонъ	830	336	330	338	3 1/2
Лондонъ, лири стерл.	328	334	—	336	2
Мадридъ, песети	—	1154	—	1160	4
Милано, лири итал.	427	435	427	438	4 1/2
Монреалъ, доларъ к.	60 50	64 50	59 50	65	2 1/2
Ню-Йоркъ, дол. с. ш.	81 35	82 40	81 35	84	1
Парижъ, франка	182	185	—	186	1 3/4
Прагъ, крони	285	288 50	—	290	3 1/2
Стокхолмъ, крони	1939	1979	1939	1989	3
Хелзинги, финл. марки	164	167	164	168	4
София	—	—	—	—	5

М О Н Е Т И

	купува	купува
Напалеонъ	133 11	25 австр. шилинга
Английска лира	672 30	10 хол. флорини
Турска лира	607 30	1 шатски доларъ
Германска 20 марки	657 85	1 канадски доларъ
5 руски руб. 1897 и сг. 1897	355 40	Чисто злато грамъ
		92

Курсоветъ се разбиратъ така:
Лондонъ, Истамбулъ, Александрия, Ню-Йоркъ и Монте-реалъ за една валутна единица, а всички останали за 100 валутни единици.

1—(П 29114)—1